

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
8 de desembre de 1930

Concòrdia?
Normalitat?
Pacifació d'esperits?
Macià a l'exili?

Any I. — Número 37

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

SOTA LA "NORMALITAT"
BERENGUER

LA CACERA DEL PERIODISTA

CESAR FALCON, EXPULSAT

Com deuen saber els nostres lectors per la Premsa diària, ha estat expulsat del país — amb quaranta vuit hores de temps i sense ni prendre's la molestia de buscar un pretext — el periodista Berenguer, actualment suspès per un mes per l'autoritat, senyor Cesar Falcon.

El senyor Falcon, en representació de "Nosotros", fou qui convocà a Madrid la reunió de periodistes d'esquerra — per protestar del règim actual davant la Premsa — que se celebrà dissabte de la setmana passada, essent nomenat per aclamació president del Comitè executiu elegit a l'efecte. Ens guardarem prou de voler dir res amb això — ens costaria una recollida o una suspensió — però és xocant la coincidència entre l'actuació de Falcon i l'ordre de la seva expulsió del país.

Sabem que Falcon ha fixat de moment la seva residència a Hendaya. Els nostres lectors trobaran una informació detallada del seu "cas", signada pel nostre col·laborador i enviada a Madrid, senyor Molins i Fàbrega, a la darrera pàgina de LA RAMBLA DE CATALUNYA.

Després d'això — i la Premsa del país hauria de prendre-hi una actitud definitivament seriosa —, després d'això, encara hi haurà algun Maestu qualsevol que s'atreveixi a parlar de "Hispanoamericanismo" i altres històries...

EL "CAS" DE "HERALDO DE MADRID"

Cada dia que passa s'intensifica una mica més — fins a aconseguir proporcions no superades quant la dictadura Primo de Rivera — la intromissió de la "normalitat" Berenguer sobre la Premsa del país.

Ja no parlem de les denúncies del fiscal — a base de dos codis, cas únic al món —, dels processos, dels dels recollides. Ja parlem de les expulsions — Cesar Falcon — i de la prèvia censura — "Heraldo de Madrid". El cas d'"Heraldo", amb motiu de l'anunciada publicació del reportatge de Ramon Franco, és d'aquells que la Premsa liberal no pot deixar passar sense una enèrgica i digna protesta, portada fins als límits extrems.

El Govern, en la persona del seu ministre de Governació, senyor Mañé, ha impedit a "Heraldo" la publicació de l'anunciat reportatge. El senyor Mañé crida el director de l'esmentat diari i li prohibeix. Així, simplement; li prohibeix, no sabem sota quines amenaces. I, encara més, quan "Heraldo", a despit de les indicacions governatives, anava a llançar al carrer la seva edició de dissabte amb el reportatge, es presentà la policia a la impremta i s'incautà dels exemplars tirats i de les planxes corresponents a la plana de la informació.

No calen comentaris. El que s'ha fet amb "Heraldo" — i ja no parlem del que s'ha fet amb tots nosaltres — és definitiu. Prou perquè la Premsa liberal faci sentir la veu de la seva protesta més enèrgica contra qui ja no pot enganyar ningú amb la seva reiterada afirmació de "Libertat de Premsa".

Estem igual que en la pitjor hora de Primo-Añido!

DENÚNCIA I DETENCIÓ
A CASTELLO

El jutjat militar de Castelló denuncià dimecres passat el número del diari republicà "Libertad", que es publica en aquella ciutat, per la inserció d'un article titulat "La ruta perillosa", i firmat per Miquel F. de la Luz.

La policia recollí tots els exemplars dipositats a Correus, practicant un escorcoll a la impremta de "Libertad", incantant-se de tots els periodics que trobà en aquella casa. S'ha presentat al jutge militar l'autor de l'article denunciat, senyor Miquel Fernández Rodríguez, natural de la Línea de la Concepció, el qual ha ingressat a la Presó Model.

ARAQUISTAIN, PROCESSAT

Per un article publicat en un periòdic de València del Cid, se segueix procés contra l'escriptor socialista Lluís Araquistain.

"SOLIDARIDAD OBRERA" REAPAREIX I VA A PARAR AL JUTJAT

Dijous passat reaparegué, després d'un mes de suspensió, el diari "Solidaridad Obrera", el qual, per un article d'aquest primer número, fou denunciat pel fiscal i recollida la seva edició.

CIUTADANIA

Per dignitat!...

Afer Macià. Afer Macià encara, sí. Els homes de LA RAMBLA DE CATALUNYA no volem oblidar l'afer Macià. Ciutadans i catalans, vivament sensibles als deures i als drets, estem disposats a no deixar passar una setmana ni una edició sense insistir, sense recordar, sense acusar. Per un imperatiu de civilitat i per un afecte cordial i respectuós al perseguit, no podem deixar de fer-ho.

No podem. No podem mentre En Francesc Macià romangué a l'exili de Brussel·les, un exili al qual hagués de tornar per una reversió inaudita de totes les essències de la Llei i del Dret. Si deixéssim de fer-ho no ens creuríem dignes de parlar al poble de Catalunya — aquest poble lector nostre — amb el front alt i amb la consciència tranquil·la, perquè el poble ens podria acusar, tot-hora, de negligència no ja d'un deure fratern de catalans, ans encara d'un simple imperatiu de ciutadania. Macià — amic o no, que poc importaria — és un català digne, un ciutadà honrat, un patriota exemplar, i per ésser-ho ha patit persecució i exili; Macià — equivocant o no, que poc importaria — és un afany noble, una aspiració germana, un anhel cordial, i per ésser-ho ha sofert fam i set de justícia. Ha sofert i sofreix, en la seva vida terriblement dreta, dignificada d'idealisme.

Macià és això, almenys. És tot això, i és, en hores greus, el gest de suprema claredat d'una Catalunya torturada. Molt mesquinets han d'ésser els que — adversaris polítics i tot — neguin encara a Don Francesc Macià, des de la seva pàtria, una salutació de respecte, ja que no un entusiasme de devoció. Tan mesquinets, que caldrà acusar-los d'enemics o d'imbècils.

I bé: Macià — excepció única, injustícia continuada de la primera dictadura — Macià és a l'exili. Macià no ha pogut — perquè no ho han volgut — afrontar la Llei del règim Berenguer, que segueix acusant-lo d'imaginades culpes. Macià ha hagut de veure, aixecades al seu davant en so de guerra, totes les excepcions i totes les arbitrarietats d'un Estat que es nega, o que no pot, ésser Europa. I aquesta excepció feta amb En Francesc Macià, aquesta excepció de tota jerarquia espiritual i material a un ciutadà que ha sabut adquirir-les a un alt preu de dignitat, són una excepció i una negació feta a Catalunya. Mentre ell estigué fora de la Llei — repetim les paraules d'un estimat amic nostre — és tot el poble qui està fora de la Llei, qui patia excepció, qui veu negada tota jerarquia. Des de qualsevol camp polític — si hi ha un autèntic exponent català, només — des de qualsevol camp polític amb un ideal honrat, l'afer Macià és un afer de dignitat catalana i de dignitat civil.

I cal actuar per la seva solució. Cal treballar sense repòs, sigui com sigui, perquè l'excepció no es prolongui. Macià vingui, recentment, a acollir-se a la Llei, i els servidors d'aquesta Llei el rebutjaren. Això no és possible, per dignitat i per civilitat. I perquè no és possible, nosaltres demanem que els partits catalans — els de dreta i els d'esquerra, els tècnics i els que no ho són — comencin una actuació d'eficàcia per resoldre d'una vegada l'afer Macià. No calen partidismes ni banderes; n'hi ha prou amb un imperatiu comú de catalans i de ciutadans. I ja que han pogut anar comissions a Madrid a resoldre tècnics afers de Dret, no creiem difícil que puguin anar-n'hi d'altres a resoldre — dignament, sense acataments que no calen — aquest palpitant afer de justícia que és l'afer Macià.

Llegiu i propagueu
LA RAMBLA DE CATALUNYA

Nosaltres diem...

Senyor governador civil
de Barcelona:

Caldrà, en nom de la Justícia i de l'equanimitat, que es vulgui assabentar de la veritat del que està passant a Sant Martí de Tous (districte d'Igualada).

Nosaltres tenim confiança en vostè. Sabem que ha passat una colla d'anys de la seva vida administrant justícia, i estem certs que el càrrec de governador, adhuc tan important com el de la província de Barcelona, no farà que renegui de la seva història, per moltes que siguin, i molt concretes, les ordres que pugui rebre del ministre de la Governació, vostè no estarà a la disposició incondicional de certes maniobres electorals.

Sobre aquest afer de Sant Martí de Tous, un diari tan poc suspecte — des del punt de vista del Govern — com és "Informaciones", de Madrid, diu textualment:

"Manejos electorales"

Barcelona, 5.—Una comissió del Sindicato agrícola de San Martín Tou estuvo en el Gobierno civil para denunciar al Sr. Márquez Caballero los manejos electorales a que se entrega el alcalde de aquella localidad.

I per acabar, senyor Márquez, no creiem que vostè vulgui col·laborar a que les eleccions siguin "sincerament rabiosas".

La reunió de periòdics
d'esquerra ha estat un èxit.

Falcón, iniciador de l'Assemblea i nomenat president, acaba d'ésser expulsat d'Espanya.

la rambla de Catalunya

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Trimestre 2'50 ptes.
Semestre 4'50 "
Any 9' "

ESPORT

Import & export

La temporada futbolística començà enguany amb un traspàs sensacional. Ricard Zamora va abandonar Catalunya i passà a reforçar el contingent futbolístic de Madrid. Aquesta és la definició corrent. L'exacta és una altra: Ricard Zamora fou venut pel seu club i anà a parar a Madrid.

Aquell mateix club ha venut ara — en plena febre liquidadora — altres jugadors. I tot fa creure que no seran els darrers.

No és solament aquesta actitud liquidadora de l'Espanyol — a la qual no tindrem res a dir si no perjudiqués Catalunya — el que ha fet obrir els ulls a la gent. En les darreres setmanes hi ha hagut prou exemples. El Barcelona ja s'havia venut En Sastre; Bafà, aquell jugador que el Barcelona abandonà l'any passat perquè el considerava de poca vàlua, es veurà obligat a deixar a l'acabament d'aquesta temporada l'equip en el qual s'ha fet un nom i en el qual ha trobat uns bons companys.

Tot perfectament legal, perfectament reglamentari. Tot innegablement d'acord amb una legislació futbolística més complicada, més dura, que la Llei de Jurisdiccions. Tot, però, d'una inhumanitat aclaparadora, d'un mercadeig infecte, d'una negació absoluta dels drets de l'home.

Trobem molt justa la lamentació que aquests dies ha deixat anar el president de la Federació Catalana de Futbol Associació. El senyor Plantada s'ha dolgut que per haver estat abolit l'article 33 dels reglaments de la "Nacional" no s'hagi pogut oposar a l'adversari, les lleis que regulen el nostre futbol ens semblen impròpies. Federació Catalana — organisme suprem del futbol català — recapiti, a la primera ocasió, la reposició d'aquell article. No precisament l'article, sinó la manera d'evitar que un club, en pla de liquidació, pugui perjudicar Catalunya. I evitar el contrasentit actual que permet que un club pugui restar a Catalunya totes les valors que li sembli, i en canvi un jugador no sigui lliure d'anar allà on vulgui, sempre que es compleixin els contractes i se salvin els compromisos.

Un esperit justicier potser trobarà que algunes de les nostres lamentacions són tardanes. ¿Què hem fet quan Catalunya ha importat, en lloc d'exportar? Per la nostra part, sincerament, n'hem protestat sempre. Naturalment que no ho hem fet amb el to d'ara, perquè una cosa és protestar per principis i una altra cosa protestar per rebre'n les conseqüències. Amb tot, hem estat partidaris en tot moment que els nostres jugadors fossin catalans. Altrament, la importació pesa damunt els nostres efectius molt més que l'exportació, i això sol és un motiu d'alarma justificada. A Sevilla, a Madrid, a Saragossa, a Múrcia, a Cartagena, a Santander, a Logroño... arreu de la Península, actuen jugadors catalans, en nombre i qualitat suficient per a formar dos grans equips. I mentre aï en lamentem d'una baixa tècnica del nostre futbol, els equips de fora de Catalunya van aconseguint llores amb l'esforç de jugadors catalans.

Trist, molt trist. Molt baixa de sostru. Molt legal, molt reglamentari. Però mancat en absolut d'esperit patriòtic i d'esperit esportiu. Anem a caçar un canari o un nordeny fent esforços i combinacions que voregen el ridícul, i ens deixem escapar dues dotzenes de jugadors de casa que valen tant, si no més, que aquells elements exòtics que persequim.

Els legisladors, els que estan ficats en qüestions esportivoburocràtiques, ens diuen, segurament, que les nostres teories són un disbarat. Potser sí, però estem certs que responen a una més veritable equanimitat i que responen en absolut al sentir del poble, a aquest poble d'esperit liberal que ja no es recorda, ni es vol recordar, dels temps feudals.

L. AYMAMÍ I BAUDINA

INFORMACIONES PIN-TORESQUES

"El Imparcial", de Madrid, publica l'altre dia aquest solt:

"A última hora de la noche nos han comunicado que un directorio del Real Madrid había recibido un telegrama del Club azul-grana, señor Sunyol, participaba que se había arreglado satisfactoriamente el asunto del 'mago'."

Com es veu, Somitier llegí ayer mañana a Barcelona i se entrevistà con los directivos de su Club, ante los que expuso sus deseos de obtener la libertad, fundados en su decisión de establecerse en Madrid, para demostrar lo cual presentó documentos justificativos que su propósito está en marcha. Si la noticia a que hacemos referencia es cierta — nosotros no hemos podido confirmarla —, el "mago" jugará el próximo domingo el partido concertado entre el Real Madrid i el Espanyol, ocupando el centro del ataque y teniendo como interiores a Triana i Gurruchaga."

Només hem de fer-hi unes objeccions:

Primer. — Que En Josep Sunyol no és ni ha estat mai president del F. C. Barcelona.

Segon. — Que no ha signat cap telegrama com el que s'esmenta en el solt.

Tercer. — Que l'afer Somitier no està arreglat — ni molt menys — com suposa l'"Imparcial".

I res més.

INCONVENIENTS DE
TENIR MALA FAMA

Ahir En Somitier, havia de jugar contra l'Atlètic, i no es va arreglar per trobar-se malalt.

No cal dir que ningú no s'ho va creure. Tàlhom en parlava maliciosa i hom donava per cert que aquesta malaltia era una... picardia del famós jugador.

Per la nostra part podem assegurar que Somitier va passar el dia d'ahir al llit, amb temperatura. Ho asseguruem perquè l'hi vàrem veure.

Inconvenients de tenir mala fama

LA REAPARICIÓ DE
ZAMORA

Fa unes setmanes que hom anunciava la reaparició de Zamora per a primers de gener.

Les nostres referències, però, són molt diferents. Ens han assegurat que, si torna a jugar, trigarà ben bé un parell de mesos, encara.

No cal dir que voldríem equivocarnos. Ben sincerament.

LES INDELSIONS
D'EN SASTRE

En Sastre estigué a punt de passar, als regles de l'Oviedo. Els clubs havien ja convingut les condicions del traspàs i el jugador havia donat la seva conformitat.

A l'hora de consumir el "fei", però, En Sastre va tornar enrera. Va dir que s'havia repensat i no hi hagué manera de concloure-lo.

Un amic nostre, que a estones perdudes fa de detectiu, ha descobert els motius d'aquest canvi de front d'En Sastre. Diu que un dirigent del Barcelona digué al discutit jugador que com que era segurs la baixa de Samitier, si ell es quedava a Barcelona seria l'amo de l'equip i que tornaria a jugar de davant centre.

I En Sastre, sempre bon jan, s'ho va creure, i per això va negar-se a anar a Oviedo.

LA LIQUIDACIÓ DE
CAN RABIA

Després de Zamora, l'Espanyol ha traspasat els jugadors Ventolrà, Padon i Espino, els quals passen a engruixir els regles del Sevilla.

Molt possiblement, a hores d'ara, Gallard s'afegirà a la llista d'emigrants, passant a l'Oviedo.

Informes de bon origen asseguren que la liquidació no s'ha acabat. Que encara es faran més operacions d'aquesta mena, si ho paguen bé. Per ara, però, no hi entren les tribunes.

La tasca cultural de la F. C. de F. A.

El Premi "Cèsar August Torres"

Les properes conferències de Carles Soldevila i Angel Ossorio i Gallardo

La Federació Catalana de Futbol Associació, organitzadora del Concurs literari-esportiu "Cèsar August Torres", ha fet pública la següent nota que transcrivim a continuació:

El tribunal que havia de jutjar les obres presentades al Concurs literari-esportiu organitzat per la Federació de Futbol, en la reunió que celebrà el dia 3 d'aquest mes aixecà l'acta que transcrivim literalment a continuació:

La policia recollí tots els exemplars dipositats a Correus, practicant un escorcoll a la impremta de "Libertad", incantant-se de tots els periodics que trobà en aquella casa. S'ha presentat al jutge militar l'autor de l'article denunciat, senyor Miquel Fernández Rodríguez, natural de la Línea de la Concepció, el qual ha ingressat a la Presó Model.

ARAQUISTAIN, PROCESSAT

Per un article publicat en un periòdic de València del Cid, se segueix procés contra l'escriptor socialista Lluís Araquistain.

"SOLIDARIDAD OBRERA" REAPAREIX I VA A PARAR AL JUTJAT

Dijous passat reaparegué, després d'un mes de suspensió, el diari "Solidaridad Obrera", el qual, per un article d'aquest primer número, fou denunciat pel fiscal i recollida la seva edició.

dicions novellístiques, però no compleix la condició d'enllestir l'esport d'una manera prou satisfactòria; de més a més, manca de la llargària exigida. Les altres, tot i acusar algunes qualitats literàries, no poden pas ésser conceptuades com a veritables novel·les, sinó com a cròniques esportives. — Barcelona, 3 de desembre de 1930. — Signatures: Pompeu Fabra, Carles Soldevila, E. Guardiola, C. Sindreu Pons, Domènec Guansé.

Domènec Guansé

teràries, no poden pas ésser conceptuades com a veritables novel·les, sinó com a cròniques esportives. — Barcelona, 3 de desembre de 1930. — Signatures: Pompeu Fabra, Carles Soldevila, E. Guardiola, C. Sindreu Pons, Domènec Guansé.

La qual cosa fa pública la Federació Catalana de Futbol Associació per a coneixement dels interessats, els quals poden passar per les seves oficines, a Laietana, 47, segon pis, segona porta.

Pompeu Fabra

ta; qualsevol dia, de deu a dotze i de quatre a set, on contra el resguard que els fou lliurat els serà tornada la seva obra.

Segons referències de bon origen, hi ha el projecte que ens sembla molt encertat — de repetir el Concurs l'any vinent, ajuntant l'import del premi declarat desguany amb l'import corresponent al premi de l'any vinent. A més, tenim entès que seran modificades les bases.

Pompeu Fabra ha dit que les cinc

obres presentades — especialment la que esmenta el document oficial — són escrites correctament, i que el Premi no ha pogut ésser concedit per no ajustar-se cap d'elles a les clàusules del

Carles Soldevila

Concurs, respecte a la finalitat del Concurs.

Així fa esperançar que l'any vinent el Concurs literari-esportiu iniciat per un esportiu anònim i organitzat per la Federació Catalana de Futbol, aconseguirà l'èxit que tots desitgem.

Aquest primer any ha passat el que acostuma a passar en aquesta mena de concursos la primera vegada que es fan. Haurà servit de tancament, i hem de creure que l'elevada finalitat que

persegueix l'iniciador serà aconseguida a bastament.

Les properes conferències que organitza la Federació Catalana de Futbol Associació aniran a càrrec de personalitats tan prestigioses com Carles Soldevila i Angel Ossorio i Gallardo.

El primer tractarà el tema "Esport i Literatura, i"

Angel Ossorio i Gallardo

las juventudes", i les dates assenyalades són el 28 del corrent l'una, i, dintre la primera quinzena de gener l'altra.

Després de la conferència d'En Blanco Alberich, aquestes dues altres que s'anuncien palesen un gran entent dels organitzadors.

A Les Corts

EL BARCELONA, EN UNA TARDA D'ENCERTS, TRIOMFA DE L'ATHLETIC DE BILBAO PER SIS GOLS A TRES

Ha començat el Torneig de Lliga, i per al Barcelona no podia tenir un principi més afortunat. El conjunt blau-grana, en una tarda d'encerts, va obtenir un triomf sorollós damunt el campió d'Espanya i de Lliga de la temporada passada. El famós Atlètic bilbaí no va poder contenir ahir l'empenta dels jugadors blau-grana, que rivalitzaren en entusiasme l'hora i mitja que durà el partit. D'ençà que el senyor Escartín va donar l'ordre de començar el joc, fins que assenyalà el final de l'emoció, els dos equips es lluraren a una actuació de les més formidables que recordem.

El Barcelona, potser esperonat per l'avantatge aconseguit als dos minuts de començament del joc, o tal vegada perquè tenia l'escalf del seu públic—que va saber també encoratjar els minyons bilbaïns—va superar el seu adversari i aconseguí un triomf ressonant.

Ara bé: la diferència de gols no reflecteix, al nostre entendre, el que fou el partit. És veritat que la davantera del Barcelona amb una miqueta de sort hauria pogut augmentar, encara, l'acore. Però no ho és menys que els bilbaïns, a més de la poca fortuna que van tenir, van topar amb l'actuació formidable a tot ésser del petit Llorenç, que fou ahir l'heroi de la tarda i es mostrà un veritable colós en el difícil art de fer front als atacs d'una davantera considerada com de les més perilloses de la Península.

Per contra, Blasco, el porter titular de l'Atlètic, i suplent d'En Zamora en l'equip nacional espanyol, tingué una actuació força desafortunada, que contrastà extraordinàriament amb la del porter dels vencedors. Blasco va tenir molt poca feina, ja que gairebé tots els xuts que van anar a porta van entrar. No recordem haver-hi vist efectuar més enllà d'un parell de parades brillants en tota la tarda. Els gols que li van fer no eren pas tots imparables ni molt menys. I més encara tractant-se d'un porter de la seva categoria. Així, doncs, podem dir que el partit d'ahir el va decidir la diferència d'actuació dels dos porters.

El domini va anar fent repartit. Al primer temps la línia mitja del Barcelona, superior a la del seu adversari, es va deixar sentir amb tota la seva força, i els bilbaïns no van poder-la contrarestar. En canvi, al segon temps, Guzman no rendí ni de bon tros com a la primera part, i fruit d'això fou l'impetuositat que exciten els bilbaïns damunt els blau-grana, domini que en alguns moments arribà a un complet emboliment, en especial els darrers deu minuts del partit que donaren lloc a la més fantàstica exhibició que en tota la seva vida ha fet En Llorenç.

Fins a mig primer temps el joc el van portar els barcelonistes amb una empenta formidable, i les jugades d'emoció se succeïen continuament. Després el tren de joc va decaure una mica, cosa perfectament natural, ja que no era possible aguantar aquell que havia pres el partit des del seu començament.

La segona part es començà de bell nou amb una gran pressió dels blau-grana, fins que el decaïment de Guzman va motivar que els atlètics es creixessin i imprimissin al joc la seva clàssica empenta i velocitat.

El partit d'ahir va ésser, doncs, d'un interès molt pujat, i per la seva emoció ens recorda aquell que ens oferíren els dos mateixos equips en el propi camp de Les Corts, a finals de la temporada passada, en ocasió de jugar-se una semi-final pel campionat d'Espanya.

Els equips estaven constituïts pels següents jugadors:

Barcelona: Llorenç, Zabalo, Mas, Martí, Guzman, Castillo, Diego, Bestit, Arocha, Arnau i Sagi.

Atlètic: Blasco, Castellanos, Urquiza, Gariñeta, Mugueta, Echevarria, De la Fuente, Iraragorri, Unamuno, Aguirrezabala i Gorostiza.

Dels vencedors va sobresortir Llorenç, que fou al mateix temps el millor home damunt el camp. Tot el que poguéssim explicar de l'actuació del porter del Barcelona resultaria pàl·lid davant la realitat. Durant tot el partit En Llorenç va fer jugades de mestre, però la seva actuació culminà en els darrers deu minuts, dels quals ja hem parlat. En Llorenç en aquesta curta estona va interceptar xuts de tota mena i de tots calibres, desvià pilotes difícilíssimes i féu gala d'una decisió i una vista extraordinàries.

A ell deu el Barcelona que ahir el seu marc no es veia traspassat més vegades, en perjudici d'una victòria que per la sola actuació del seu porter es ben mereixia.

La defensa no se la veia precisament brillant com altres vegades, però amb tot la seva actuació fou ben bona. Mas superà el seu company per la seva major experiència de joc.

Hem dit que la línia mitja va tenir un primer temps d'encerts continuats. Afegirem, ara, que a la segona part els ales van continuar la seva actuació meritoria i que l'únic que baixà de nivell fou Guzman.

El millor de tots tres, Martí.

A la davantera al primer temps sobresortí la labor de Bestit, una

tenia una tarda particularment feliç. Després d'ell fou Sagi el jugador que més profit va treure del joc que li van donar. I encara Diego superà l'actuació d'Arocha, impetuós i decidit, però mancat del coneixement de joc que precisa un conductor de línia. Arnau fou el que menys destacà. En canvi, a la segona part el millor home de la davantera fou Diego, i Bestit no va fer ni la meitat del que li vam veure al primer temps.

De l'Atlètic ja hem parlat del poc encert de Blasco. Urquiza, potser una mica massa contundent, va superar l'actuació de Castellanos. De la mitja, el millor fou Mugueta i després Roberto Echevarria. I de la davantera, Iraragorri estigué superior a tots. La seva facilitat a desmarcar-se i sobretot de xutar en qualsevol posició i de la distància que sigui, ens el mostrà com el millor jugador de tots cinc. Chirri és un conductor de línia excel·lent, però ahir no estigué tan eficaç com altres vegades. Gorostiza i De la Fuente van començar molt bé, i portaven constantment el perill a la porta de Llorenç, però Gorostiza es va lesionar aviat, i a més l'excel·lent actuació dels dos mitjos als de Barcelona els va privar d'evolucionar com més d'un cop els hem vist fer-ho. El més gris de tots cinc fou Unamuno. Amb tot, cal remarcar que davant de porta tots són prou perillosos, ja que tots posseeixen un xut respectable.

El senyor Escartín, director del match, no va tenir cap tarda feliç. S'equivocà sovint en les seves apreciacions, sense, però, que els seus errors afavorissin més a un equip que a l'altre.

Hi havia línies menys, però no jutges de gol.

El primer gol el va marcar el Barcelona, als dos minuts de començament del partit. Fou portat per Sagi, el qual féu escapada ràpida i centrà avançat. Els tres interiors entraren a rematar sense que cap aconseguís tocar la pilota, que va anar als peus de Diego, el qual al seu torn passà endarrera a Arnau, que no va haver de fer altra cosa que desviar lleugerament la pilota per aconseguir el gol que inaugurava la tanda.

Als sis minuts de l'anterior, l'Atlètic aconseguí l'empat per mitjà d'un gol de Llorenç, que xutà de molt lluny, quan ningú no s'ho esperava, i com que el xut anava molt alt i molt fort, Llorenç no va arribar a temps a deturar-lo.

Desempat el Barcelona als cinc minuts escassos del gol anterior. Va ésser el gol més espectacular de la tarda, d'aquells gols que es veuen venir en iniciar-se la jugada a mig camp. Arocha es féu amb la pilota, i avançà ràpid. Passà a Sagi i aquest, després d'una breu esprintada, llançà una centrada matemàtica davant de porta, on ja s'havia col·locat Arocha, que amb el cap desvià la pilota i marcà el segon gol barcelonista.

Novament marcà el Barcelona, als vint-i-sis minuts de joc. Una jugada que semblava que es perdria per entretenir-se massa l'Arocha, la va aprofitar Bestit, el qual xutà amb l'esquerra i des de molt lluny, entrant la pilota molt col·locada. Blasco no va fer gran cosa per deturar aquest xut, ja que quan s'hi llançà la pilota ja era dintre. Va fer l'efecte com si s'hagués sorprès que el xicot que jugava d'interior dret pogués xutar amb l'esquerra amb tanta facilitat.

Fin a la descans van apuntar encara un free-kick contra el Barcelona, que executà Roberto, i la pilota va rebote al travessat.

El primer gol de la segona part el va marcar Arocha, els cinc minuts, aprofitant amb molta serenitat una centrada matemàtica d'En Sagi. Al cap de deu minuts una jugada molt afortunada de De la Fuente va donar a Iraragorri l'opor-

El començament del Campionat de Lliga i l'actuació dels equips catalans ★ Una magnífica victòria del Barcelona i unes desfilades decentes de l'Europa i l'Espanyol ★ Els partits de diumenge vinent

El Barcelona ha començat el campionat de Lliga d'una manera que ningú no esperava cinc minuts abans de començar el partit jugat ahir a Les Corts: brillantíssimament.

Del setembre ençà no havíem vist encara un partit de debò. El campionat de Catalunya —gris, insulsa, pesat— no deixà cap record grat. Semblava que els partits s'anaven jugant per complir una obligació i el públic anava a presenciar-los, també, com qui va a complir un deure. Havíem arribat a uns moments que fins hi havia qui creia que això del futbol s'acabava.

Ahí, tots els pessimistes del nostre públic van esbravar-se. La tarda era trista. El cel estava carregat. L'equip català es presentava a lluitar contra el rival aparentment més perillós, en condicions que no inspiraven aquella confiança cega d'altres vegades. Hom va anar a Les Corts com qui va al sacrifici.

El pessimisme, la tristesa, totes aquelles coses ingrates que planaven damunt el camp de Les Corts, van desaparèixer ben aviat. Als pocs moments d'iniciada la lluita. Tot seguit la multitud va ferse càrrec que no era impossible de batre l'equip que avui ostenta tots els títols màxims peninsulars. Tot seguit la multitud va donar-se compte que aquell equip que semblava consuminat per sortir del pas era un equip de debò. I el desenvolupament de la palestra —magnífica, engreixadora, emocionant— va confirmar aquest raig d'optimisme que trencava aquell cel de plom, i una victòria franca, neta, absoluta, fou aconseguida, entre aplaudiments que es quedaven la boira i feien tronollar les grades de ciment armat.

El Barcelona va jugar aquest primer partit amb aquell braç, amb aquella empenta, amb aquell entusiasme que no deixa veure altra cosa que els tres pals del gol contrari i que no més estan acostumats a presenciar en partits decisius. L'equip blau-grana va jugar aquest primer partit amb una moral que va sorprendre els més acrítics. I que va sorprendre també, n'estem cert, el seu adversari, poc acostumat a topar amb tanta foga, tot lluitant amb el Barcelona. Tot serà que duri, com desitgem. Després del que varem veure ahir, però, no s'hi

val a sentir-se pessimistes. Ahir va demostrar-se, una vegada més, que els noms no fan la cosa. Cal saber jugar, cal posseir una innegable qualitat tècnica per a figurar en un primer equip de màxima categoria. Per a guanyar, però, per a batre els adversaris més formidables, cal també tenir la sang vermella, com els brans, que com uns brans es van batre els jugadors del Barcelona.

El partit de Les Corts tingué el seu heroi inevitable. Totes les grans línies i les grans victòries —aquest partit fou, per al Barcelona, les dues coses— tenen un heroi. I l'heroi d'ahir fou aquest xicot que juga de porter, que tan aviat el trobem petit com el trobem molt gran; aquest xicot que tan aviat el considerem titular indiscutible, com suplent, com suplent de suplent. La seva actuació d'ahir fou meravellosa, formidable, puntable.

La seva dimensió figura adquirida davant els vint-i-dós mil espectadors que presenciaren el partit, una grandiositat excepcional. Fou ell qui escoltà les més grans ovacions de la tarda —ovacions acordades, interminables— i fou ell l'artífex més visible de la gran victòria. Tant, que el record d'aquest partit omirà lligat, per sempre més, amb el record de la seva actuació imponderable. Agilitat, valentia, plasticitat, dignitat esportiva... de tot hi hagué en la tasca de Llorenç, l'admirable jugador blau-grana que mai no serà perquè és massa petit i que sempre —generalment— actua com si fos gran.

Després de Llorenç, l'actuació més remarcable a consignar en aquests comentaris fou la de Bestit, aquell jugador que féu d'interior dret a l'Europa és féu un nom, i que després de fer-lo rodar d'una banda a l'altra, va tornar a figurar ahir, per casualitat, al lloc que li pertoca. Fou, al nostre entendre, l'home intel·ligent que cal a una ratlla davant i el cervell dirigent de la magnífica ofensiva blau-grana. Temps, molt de temps feia que Bestit no havia actuat com ho féu ahir. Just és consignar, també, que feia temps, molt de temps, que no l'havíem vist actuar al seu lloc. A remarcar també les actuacions de Mas, Martí, Diego, Arocha i Sagi.

L'Athletic de Bilbao segueix essent un gran equip, digne de la seva història gloriosa. No fou, però, en el partit d'ahir, aquell equip formidable de la temporada passada. Hom hauria dit, efectivament, com digué un

company, que el pes dels títols conquerits els feia anar feixucs.

Es clar que potser va influir a causar-nos aquesta impressió el fet de trobar-se ahir davant d'un equip rapidíssim, com no estem acostumats a veure. De totes maneres, hem de reconèixer que la victòria aconseguida ahir pel Barcelona —desitjós, potser, d'esborrar aquell resultat fatal de Saragossa—, si honora d'una manera extraordinària l'equip blau-grana, no desmereix en absolut l'equip batut.

Sense la classe d'aquest, ni podríem enorgullir-nos la victòria de l'equip català, ni ens hauria estat possible de presenciar una lluita magna, que ens ha fet dir: en començar aquests comentaris, que fou aquest el primer partit de debò de la temporada.

L'Europa va perdre a Santander, i l'Espanyol, a Madrid. Mentirem si diguéssim que ens ha vingut de nou cap de les dues desfilades. Tenim el presentiment que l'Europa guanyaria o perdria per la mínima diferència o que —un terme mig— empataria, i ha perdut per dos gols a un. Pel que fa referència a l'Espanyol, tenim el convenciment que perdria —el resultat el considerem el de menys— i també ha perdut. Per dos gols a cap. Acceptem, doncs, els dos resultats, com perfectament normals. Molt més normal el de l'Europa que el de l'Espanyol, car perdre per dos gols a cap davant el Madrid, amb un equip com el que l'Espanyol va trametre a la capital d'Espanya, és un resultat bastant discret. Signifiqui, sigui, previsi o imprevisi, cal convenir que l'Europa i l'Espanyol no han començat aquest campionat de Lliga amb gaire més fortuna que el campionat de Catalunya. Es van encara, però, i en els partits de tornada poden fer la pau dels punts perduts ahir. Cal esperar i desitjar que sigui així.

Diumenge vinent han de jugar-se els partits Europa-Barcelona i Espanyol-Racing de Santander.

Al Guinardó repicaran fort. La magnífica exhibició i esplèndida victòria del Barcelona, en el partit d'ahir, significa per a l'Europa —si no plou— una calderada reconfortant.

LEWIS

A Madrid

EL R. MADRID VA BATRE L'ESPANYOL PER DOS GOLS A CAP

Una mica retardat el col·legiat castellà lleonès Ferran Aros, dona el senyal de començar l'encontre, després d'arreglar els equips en la següent forma:

ESPANYOL.—Cabo, Saprissa, Molino, Trabal, Solo, Pausas, Prats, Tena II, Edelmiro, Muñoz i Jover.

R. MADRID.—Vidal, Torregrossa, Quesada, Prats, Esparza, Peña, Lazcano, Triana, Guruchaga, Leoncito i Olazo.

Els primers moments són de pressió catalana, aclarint Vidal una situació compromesa, amb el puny, i llançant després Jover, en bona posició, tret fora.

El Madrid, poc a poc va entrant en joc, i comença Cabo a intervenir sovint i encertadíssim. Deté en magnífica forma un gran tret de Guruchaga i dos més de Leoncito, magnífic el primer gol així com el tret i la detecció.

Moments després treu una pilota comprometedíssima dels peus de Guruchaga.

El domini del Madrid és gran. No obstant, les arrencades espanyolistes, per la rapidesa, sempre perilloses, i destaca, de l'equip toraster, la bona actuació de Soler.

Hi ha un córner, que treu Lazcano i que Guruchaga remata a l'angle, i para molt bé Cabo.

Reacciona l'Espanyol, que força diversos córners, el quals no alteren el marcador.

Moments després escapa Lazcano, que passa retardat a Olazo, que travessa imparable la pilota que arriba a les xarxes espanyolistes, però, davant l'astorament del públic, Aros l'anulla per creure'l fora de joc.

El temps passa, i encara que el domini del Madrid és gran, el marcador no funciona. Quan manca un minut per a acabar aquesta primera part, una mà de Saprissa a la mateixa línia de penalty, és castigada amb cop franc, que Quesada llança vers Olazo, i el centre d'aquest és rematat d'un bon tret per Lazcano, que aconsegueix el primer gol.

Moments després acaba la primera part.

Al segon temps, Aznar substitueix a Cabo, lesionat en una cama, i comença el joc en un pla d'ensopiment que, dissordadament, dura fins al final del partit.

Els mitjos madrilenys estan desastrosos, sobretot Prats i Esparza. Triana, té una tarda de ganduleria, i no entra per cap pilota.

Olazo, ressentit en una cama, tampoc fa res per entrar en joc. Leoncito juga excessivament retardat. En aquestes condicions, la bona voluntat de Guruchaga i Lazcano no és prou per a vèncer la resistència dels mitjos i defensa espanyolistes.

Triana falla en la mateixa porta un gol seguríssim.

L'espanyolista Muñoz, seriament tocat, canvia el seu lloc amb Jover. I al cap de 25 minuts i en ple ensopament, arriba el segon gol madrilenyista, en recollir Lazcano un bon servei d'Esparza i rematar el centre d'aquest amb el cap Olazo, i en el trajecte Leoncito, ben col·locat, desvia, també de cap, el baló cap a la meta espanyolista.

Fou l'única jugada que veírem durant aquest inacabable segon temps.

L'Espanyol, com a segon de la seva derrota, no fa absolutament res, ni s'esforça a millorar el marcador, i únicament al final hi ha un córner contra el Madrid, que Vidal amb prou feines aclara el baló quan semblava que travessava les seves línies.

Quan mancaven cinc minuts encassos es retirà definitivament Muñoz. I acabà l'encontre amb la pobre victòria madrilenya de dos gols a cap.

Per l'Espanyol destacaren: Cabo, magnífic en el temps que jugà, i després Soler, Saprissa i Trabal.

Pels madrilenys, Leoncito, magnífic en el primer temps i acceptable en el segon. Vidal i la defensa, com de costum, i Lazcano amb més voluntat que encert.

A Guruchaga no ens atrevim jutjar-lo per aquesta primera exhibició.

Hernández Arosos estigué desastrosos.—Noti Sport.

Abrics i vestits

AMERICANES, PANTALONS, EQUIPS PER A SOLDATS DE QUOTA I SABATES

COLLECCIONS VARIADES i adaptades als gustos que la moda imposa: Talladors de primera categoria

2.000 abrics confeccionats des de 40 a 125 pessetes

ESPECIALITAT EN LA MIDA

GRAN SASTRERIA LAIETANA

(LA DEL RELLOTGE)

40, VIA LAIETANA, 40 - BARCELONA - TELEFON 12446

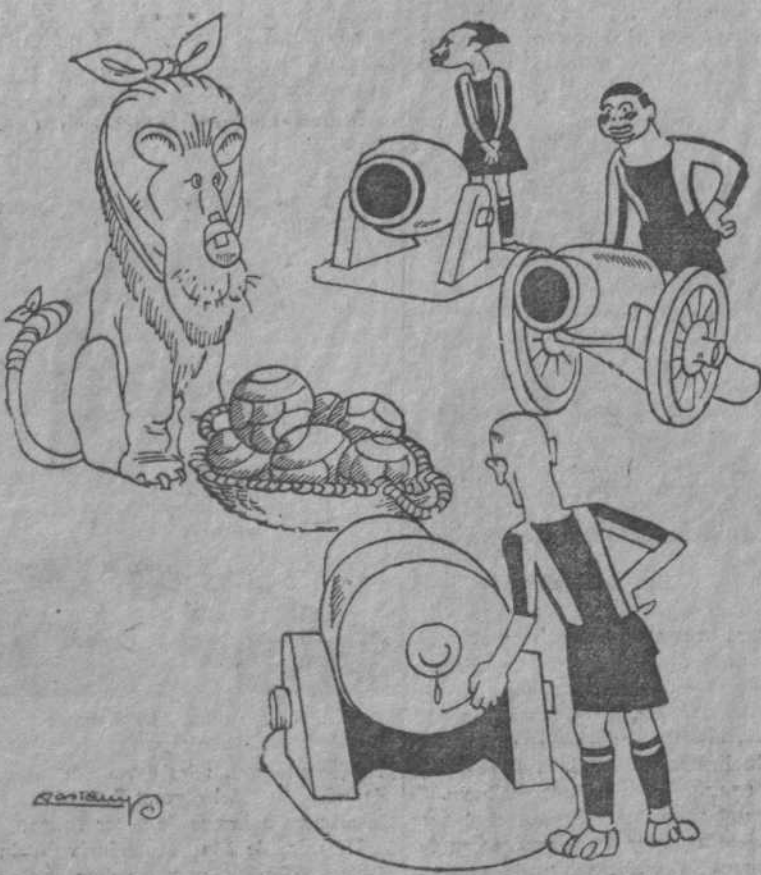
d'una generació a l'altra sempre doll inesgotable de vida i energies

Una qualitat garantida i un preu raonable, són les característiques dels tres nous models ràdio-receptors

1931

POWER RADIO LOT PASSEIG DE SANT JOAN 17 BARCELONA

LES REFLEXIONS DEL LLÉO DEL NORD

—Ja està vist; amb l'únic que no poden els lleons és amb l'artilleria.

LES VOSTRES FORCES LA VOSTRA POTENCIA CEREBRAL ALS VOSTRES NERVIS SEMPRE GARANTITZATS AMB EL

TONIC NERVIOS CERA

De venda a les farmàcies.

LABORATORI CERA S.A. VICO 16 i NEGREVERNIS 15, 17, 19 BARCELONA

Per Canaletes diuen...

Que el fall del cas Cabo pot portar encara bastanta gresca.

Que segons sembla no està disposat el senyor Tamburini que se li privi la llibertat d'acció.

Que per a fer el que millor li sembli dimitirà la presidència del Centre d'Esports.

Que aleshores podrà seguir la causa contra Canyelles, el diplomàtic de l'Espanyol.

Que no li mancarà més que això a Canyelles, ara que li perilla el càrrec.

Que qui està a l'aiguat de la càrrega del "liquidador" de Can Ràbia és precisament un sabadellenc que té una extraordinària simpatia, abans pel Centre d'Esports i ara per l'Atlètic vilanès i l'Espanyol.

Que la Junta del cercle blau-grana no dona l'abast a llegir les lletres que molts socis li adreocen protestant que es doni la baixa a Samitier.

Que l'aspiració d'una bona part d'aquests és que el club obtingui un negoci semblant al traspass de Zamora.

Que per a fer les coses ben fetes no n'hi ha d'altra com la Lliga Amateur.

Que posats a fer les coses a l'engròs varen assenyalar per ahir dos partits de competició a una mateixa hora i a un mateix camp.

Que el camp afortunat fou el Sarrienc.

Que mentre el Sarrienc, la Joventut Republicana, el Polo i l'Olímpic es preparaven per jugar conjuntament, va ésser resolt aquest cas tan difícil.

Que la directiva del Sarrienc, per si es presenta un altre cas com aquest, ha resolt adquirir un camp doble.

Que mentre el cercle de Can Ràbia líquida jugadors amb l'adquisició de quantitats extraordinàries, la Federació diu que està preocupada davant del perillós problema econòmic dels clubs.

Que aquest perillós problema no preocupa pas els senyors del Comitè Nacional.

Que precisament el que sobren a la Nacional són pessetes.

Que potser és que aquesta arribarà a tenir edifici social de propietat.

Que el contrasentit seria que molts clubs es quedessin sense camp i sense jugadors per manca de cabals.

Que les gestions que feia una entitat aristocràtica que avança el mot "Real" al seu nom, per tal d'aconseguir la desqualificació de l'Agrupació Esportiva Republicana, han fracassat.

Que això vol dir que els campionats i les competicions s'han de guanyar al camp i no arrabassant punts injustament.

Que secretament ha sortit cap a Tortosa un delegat de la Lliga Amateur per a unir voluntats.

Que aviat En Costa no s'entendrà de feina.

Que promet ésser un èxit el festival de dijous al Casal dels Esports, a profit de la subscripció "Evalu".

Que En Vila ha promès superar-se en el seu paper de "l'honor del barri".

Que En Torcuato i En Borràs, els "gorditos" mossos de Canaletes no

necessite nespecifics per a tenir gana.

Que a criteri de molts sabadellencs han estat equivocades les gestions prop de Cabo.

Que amb el concurs de Sorribes darrera la porta n'haurien tingut prou.

Que del fall del cas Cabo el més extraordinari és la descripció del tercer "considerando".

Que per a molts resulta un poema en prosa.

Que jo són moltes les firmes recollides per als socis barcelonistes del sisè mil·lari.

Que aquests compten amb la prometença de guanyar una votació feta pel federatiu Vila.

Que la m...ca del Col·legi d'Arbitres Amateurs, bé per ara.

Que de moment els mateixos arbitres es paguen les cures dels molts ulls de vellut.

Que al QUIOSCO DE CANALETES donen un vermut capaç de fer agafar gana per a deu dies.

Que els cercles de primera categoria no dormen, a pesar de les dificultats econòmiques.

Que per ara es dona com a certa l'anada de Robustit a Bilbao i de Ros al Sabadell, i la d'En Graells al Badalona.

Que un dels que guillen sembla que serà En Carol, del Badalona, que vestirà la samarreta de l'èbria, de Saragossa.

Que "Juanito Balompédico", l'exerit delegat del Sevilla s'ha sortit amb la seva emportant-se'n a Vantolrà i Padron.

Que l'Espanyol també ha quedat content del que ha cobrat pel traspass dels esmentats internacionals.

Que n'ha quedat tant, que vulgues que no vulgues no va parar fins a donar a En López García la "torna" i tot.

Que la "torna" ha estat l'Espino.

Que Sastre, com un "maleta" qualsevol, va girar la cara a l'hora de la veritat, o sigui, la de la firma.

Que els del Barcelona es donaven als dimonis, car amb aquest traspass hi feien un bonic negoci.

Que els delegats del R. Oviedo varen quedar amb un pam de nas, puix que havien donat la seguretat del traspass i els diaris d'Astúries ja anunciaven el debut del tapisser del carrer d'Aribau.

Que avui han arribat a Barcelona delegats del Real Betis i de l'Sporting de Gijón, que junt amb els de l'Oviedo són els que es disputen Gàmitz, de l'Europa.

Que si segueix aquesta dèria estem veient que els millors clubs de Catalunya no seran ni més ni menys que qualsevol dels que s'ho fan a la segona o tercera divisió.

Que ahir a la tarda a Les Corts s'hi va veure un formidable partit.

Que l'únic que va desentonar fou el castí madrileny senyor Escartín.

Que hom no va poder per menys de recordar que a aquest àrbitre el seleccionador nacional, senyor Mateos, el té qualificat d'una manera molt dura.

Que una vegada li va dir "vulnador conscient del Reglamento".

Que per nosaltres li pot seguir dient després del partit d'ahir.

El Campionat de 2.ª categoria preferent

RESULTATS

Gràcia - Terrassa	4-1
Granollers - Vilafranca	3-0
Horta - Sans	1-1
Iluro - G. Tarragona	4-1
Vilanova - Santboià	1-3
A. Sabadell - Palafrugell	2-1
Manresa - Sant Andreu	1-4

Classificació

	Partits	Gols
J. G. E. P. F. C. Pt		
Martínez	13	9 3 1 39 19 21
Iluro	13	9 1 3 33 15 19
Gràcia	13	7 4 2 25 13 18
Atlètic (S.)	12	6 3 3 24 20 15
Sant Andreu	13	7 1 5 31 18 15
Sans	13	6 3 4 19 13 15
Granollers	13	6 2 5 20 21 14
Santboià	13	7 0 6 25 26 14
Palafrugell	13	6 2 5 16 23 14
Manresa	12	5 3 4 26 21 13
Horta	13	3 5 5 17 18 11
Terrassa	12	4 2 0 20 22 10
Vilafranca	13	4 1 8 19 30 9
G. Tarragona	12	0 2 10 5 32 2
O. Vilanova	12	0 0 12 44 0

A MANRESA

Els manresans foren copiosament batuts pels de Sant Andreu per quatre gols a un

Tanmateix el resultat d'ahir al camp del Pujol fou una mica massa fort. No esperàvem que el Manresa en el seu propi camp fos batut per un score tan considerable com el que representa aquest quatre a un que assenyalà el marcador.

I és que ahir tot semblava reunir-se per alzar els blancs-vermells. Una mica tarda dels manresans, una actuació excel·lent dels seus contrincants, i un arbitratge deficientíssim.

No és que amb això vulguem restar mèrits a la victòria del Sant Andreu. Res d'això, ben al contrari, els andreuencs feren ahir un excel·lent partit que de sobres els feia creditors al magnífic triomf obtingut, car tots els jugadors amb tot el delit. Quan aconseguiren el petit avantatge d'un gol, jugaren ja en pla de guanyadors, i tot els sortí bé. Els manresans, per contra, a partir del primer gol que comentem, que fou aconseguit en una dissortada jugada d'un dels seus defensors, es desanimaren ostensiblement i no oposaren als seus contraris la ferma resistència que hom podia esperar d'ells. Si no s'haguessin deixat dominar per aquesta impressió, potser haurien reaccionat, ja l'avantatge d'un gol no és insuperable i encara hi havia molt temps per endavant; el segon gol del Sant Andreu fou més intens encara el seu pessimisme, i ja no feren res més de bo.

L'encarregat de l'arbitratge fou el senyor Espelta i cal remarcar que tingué una actuació més que desgraciada, dolenta de debò. Ni sabé imposar-se degudament ni poc per excés de vista. El gol concedit al Manresa, al nostre entendre potser no l'hauria d'haver donat, ja que Costa es preparà la pilota amb la mà, i en canvi, pocs minuts després, no els concedí un gol clar com la llum del dia. Es clar que una cosa compensava l'altra, però totes aquestes irregularitats li valgueren un fort escàndol per part del públic.

A les seves ordres s'arreglaren els equips de la següent manera: Manresa: Gamisans, Castells, Ribera, Ventallol, Calafell, Tort, Sitges, Costa, Massafrets, Sala i Gall.

Sant Andreu: Petrus, López, Soler, Palau, Duran, Bau, Pelliser, Bassols, Ferrer, Coll i Comes.

El millor del Sant Andreu fou el porter Petrus, que tingué una tarda molt fella; Durant, també, així com els defensors.

Del Manresa cal remarcar la tasca dels defensors. En Gamisans, per contra, estigué deficientíssim i a la seva mala actuació és degut indubtablement el resultat contrari tan crescut.

Els gols del Sant Andreu els marcaren Ribera (del Manresa) i Ferrer (3). El del Manresa fou marcat per Costa.

CORRESPONSAL

A VILANOVA

Els Alumnes Obrers foren batuts pel Sant Boi per tres gols a un

El camp dels de Vilanova estava fet un bassal, i en aquestes circumstàncies hom ja pot suposar que els nombrosos espectadors que assistiren ahir a veure aquest encontre no sortiren pas gaire satisfets de la qualitat del joc descabellat.

El resultat és lògic si hom té en compte el constant domini que els santboians exerciren sobre els seus adversaris.

En el present Campionat, els Alumnes Obrers no tenen un equip que pugui fer front amb probabilitats d'èxit a tots els equips de segona categoria preferent, alguns dels quals passen conjuntament notables. Si a això s'hi afegeix que evidentment han tingut una mica de pega, es tindrà el per què de les grises actuacions presents dels vilanovins.

L'encontre d'ahir fou una repetició de tot això. Si haguessin tingut un conjunt més homogeni, l'encontre potser hauria acabat amb un resultat ben distint del que ara assenyalà el marcador. Però sols pogueren aguantar el cop de la millor manera possible. Cal remarcar, però, que jugaren amb tot l'entusiasme possible que hom podia exigir.

Els de Sant Boi tingueren una bona tarda, i es merequeren la victòria obtinguda. El malt estat del camp, però, els handicapa fortament, i no pogueren lluir la classe que en els darrers partits li hem vist.

L'arbitratge deficient vingué a fer menys interessant encara l'encontre, i ni guanyadors ni vençuts sortiren gaire satisfets de com havia anat la cosa.

Els equips s'arreglaren en la següent forma: A. OBRERS.—Torres, Padrós, Ruiz, Vidal, López, Bages, Canals, Hernández, Olària, Safont i Paco.

SANTBOIA.—Ramonedà, Laca, Mir, Gifuentes, Puig, Bartrina, Millan, Ventura, López, Arxaneta i Gautier.

Poc després de començar l'encontre, Avellanet fou el primer gol, i quan anaven transcorreguts 25 minuts, se li escapà a Torres la bala de les mans i entrà dins la xarxa, el qual valgué el segon gol als forasters.

Abans d'acabar la primera part, els locals feren el seu primer i únic gol, obra de Paco.

Al segon temps, els de Santboi feren el tercer gol, i encara que fou obtingut en franc offside, l'àrbitre el donà com a vàlid. Respectem la seva opinió, però sentim no opinar com ell.

A la segona part, Torres fou substituït per un element del reserva.

Els millors, dels vençuts, foren Torres, López i Bagues, i dels vencedors, Ramonedà i Puig.

Al matí se celebrà un encontre de hockey, el qual fou suspès a la segona part.

S'enfrontaren l'equip dels Alumnes i el Junior. Guanyà aquest darrer després d'una bona partida, per un gol a cap, aconseguit per Palomo.

A HORTA

L'Horta i el Sans foren match nul

El resultat obtingut en el partit jugat ahir a la tarda entre l'Horta i el Sans al camp del primer, s'ajustà al que fou el partit.

El joc començà amb un fort entusiasme per part dels jugadors de tots dos equips. Entusiasme que dissortadament no fou acompanyat de la tècnica necessària per a aconseguir la victòria.

L'equip del Sans, malgrat comptar amb diverses figures remarcables pel seu joc acurat i de conjunt, es presentà al camp de l'Horta sense el seu mig centre que per estar lesionat va ésser substituït per Róbles, el qual si bé és un bon mig ala, no ma mig centre descabellat un joc poc favorable per al seu equip.

De l'Horta no direm res més que el que hem dit sempre. És un equip que juga amb molt d'entusiasme, però un xic massa desgavellat. Ahir fou digne de remarcar el joc de Graells, que diverses vegades arribà seu encert i lleugeresa, i també fins a la meta contrària pel a causa de Vela, que ni un sol moment s'oposà als seus avenços.

El joc es descabellà, al començament, amb diverses arrencades simultànies d'un i altre equip, sense, però, aconseguir cap d'ells un sol gol fins al cap de mitja hora de joc, en què ho féu Aliart per al Sans, en apropar a una magnífica passada de Taleda després de passar-se tot sol els mitjos i defenses contraris.

Després de fer-se el gol que hem relatat, l'Horta atacà moltes vegades la porta de Pedret. I aquest, amb d'encert, evità el que podia haver estat una desfeta per al seu equip, i amb el resultat d'un gol a cap, favorable al Sans, s'acabà la primera part.

Tampoc fou interessant la segona part. Als cinc minuts de joc, Graells centrà matemàticament, i Gràcia, d'un bon cop de cap aconseguí l'empat.

El joc s'endurí força després de l'empat, i tots dos bàndols, amb molt d'entusiasme, però sense conjunt, intentaren apuntar-se la victòria sense aconseguir-ho.

Aramburu arbitrà molt bé la primera part, però la segona es deixà influenciar pel públic cridaner, i comeló, si bé no intencionadament, algunes irregularitats.

Els equips s'arreglaren com segueix: HORTA.—Montferrer, Brió, Pérez, Llopis, Sibeques, Gutiérrez, García, Cambra, Boyé, Gallés i Graells.

SANS.—Pedret, Torredell, Villacampa, Vela, Robles, Aguil·lar, Guàrdia, Aliart, Ebrí, Bosch i Tayedà.

A SABADELL

L'Atlètic bat el Palafrugell per dos gols a un

Aquest partit, jugat ahir al camp de l'Atlètic sabadellenc, fou bastant vulgar, amb caïres més aviat de dolent que no pas de bo. Pel que hom va veure en la major part de l'encontre, no hauria pas dit que els equips contendents es disputaven uns punts que els podien ésser de gran necessitat.

El Palafrugell demostrà posseir un joc més depurat i efectiu, algunes combinacions ben vistoses, que no foren rematades la major part de les vegades com calia; únicament ho foren les que anaren a parar als peus de Miquel, si bé aleshores el porter contrari s'en-carregava que no passés res.

L'onze visitant posà poc interès en la lluita, i d'aquí vingué tal vegada que el joc no fos tan brillant com podia ésser. Destacaren del seu conjunt, Gauchia, Miquel, Colomer i Cabanes.

L'Atlètic lluità amb més ànims i això li proporcionà la victòria; sortí ja disposat a guanyar i fou tot el que bona-ment pogué per a no deixar-se arrabassar el triomf. Gairebé sempre portà avantatge en el marcador, però això en alguns moments va donar-li excés de confiança que podia perjudicar-lo.

Com a individualitats, hom en va veure poques; pot dir-se que es distingiren Iarte, Martínez i Torres.

El senyor Sojo, que actuà d'àrbitre, ho féu en consonància amb el partit.

Tal com començà l'encontre, semblava que es marcarien qui sap els gols i que les coses no anirien massa bé per a l'equip visitant. A la primera arrencada, Mota: trobà l'oportunitat d'endinsar la bala a la porta contrària, proporcionant d'aquesta manera el primer gol sabadellenc. Els atlètics, enva-lentonsats amb aquest gol, posaren en forts perills el marc palafrugellenc, però Gauchia demostrà que per alguna cosa era a la porta.

Refets els visitants, començaren a donar feina als defensors locals, i per mala punteria no va passar res de particular. Poc a poc es va anivellar la

partida, i totes dues davanteres rivalitzaren a malmeire jugades.

Al segon temps el Palafrugell jugà més encertat, particularment als primers moments, i d'aquí vingué que li fos possible aconseguir l'empat, al cap de poca estona de represa la lluita.

L'Atlètic, que no esperava aquest gol, jugà més que fins aleshores, per bé que Gauchia i Colomer tenien un bon dia i els propòsits dels sabadellencs no passaven de tals. Novament s'anivellà el joc, però tot d'una reaccionà fortament l'Atlètic, i després de dominar intensament una bona estona, trobà la manera de decantar el partit per la seva banda.

Des d'aquell moment, el joc va perdre quelcom del seu caire normal, per esdevenir més dur i a voltes perillós; alguns jugadors, especialment els visitants, van perdre una mica la correcció, i els massalagistes van haver d'entrar en funcions. Huerva va tocar les conseqüències d'aquesta manera de jugar, i fortament lesionat, va ésser retirat del camp a les acaballes del partit.

Composició dels equips: Atlètic: Gil, Martínez, González, Domènech, Iarte, Centelles, Crespo, Mota, Huerva, Canet i Torres.

Palafrugell: Gauchia, Colomer, Blanch, Ferriol, Pons, Cabanes, Esteve, Espada, Miquel, Lluís i eixach.

P. F.

A GRAOIA

Amb molta facilitat el Gràcia va vèncer els terrassencs per quatre gols a cap

No és pas d'estranyar que el Gràcia, ahir, al seu camp, passés aviat comptes dels terrassencs; però, malgrat aquest convenciment, no creiem que la lluita transcorregués tan diferent per a un i altre adversari, ja que la desigualtat de classe fou evident.

No hi hagué, doncs, lluita manifesta perquè la clara superioritat dels verells graciencs no deixà apropar-se als termes mitjans, i el Terrassa quedà ressegat tota la tarda a segon terme. Per això resignadament "encaxaren" els seus quatre gols, i per un atzar insospitat aconseguiren el de l'honor, per mitjà de Bou.

El Gràcia va moure's ahir amb relativa facilitat entre els seus enemics, i per això va aconseguir guanyar-los no amb massa esforç. Al primer temps ja portaven marcats tres gols, per mitjà de Muntanyès els dos primers, i per Rosell el tercer, en ocasió de castigar-se el Terrassa amb un free-kick.

Al segon temps, un altre gol de l'Ar-tiques els donà al marcador el número quatre, que ben meregut tingueren al seu favor els uns, i en contra els altres.

A les ordres del senyor Pujol, que va estar encertat, gairebé no li tocava altre remei de la manera en què es descabellà la lluita. Varen arrencar-se així els dos equips lluitadors:

F. C. Gràcia: Florensa; Vila, Claudió; Bandina, Domènech, Rosell,

Arribats a la segona part, el Gràcia va moure's ahir amb relativa facilitat entre els seus enemics, i per això va aconseguir guanyar-los no amb massa esforç. Al primer temps ja portaven marcats tres gols, per mitjà de Muntanyès els dos primers, i per Rosell el tercer, en ocasió de castigar-se el Terrassa amb un free-kick.

Al segon temps, un altre gol de l'Ar-tiques els donà al marcador el número quatre, que ben meregut tingueren al seu favor els uns, i en contra els altres.

A les ordres del senyor Pujol, que va estar encertat, gairebé no li tocava altre remei de la manera en què es descabellà la lluita. Varen arrencar-se així els dos equips lluitadors:

F. C. Gràcia: Florensa; Vila, Claudió; Bandina, Domènech, Rosell,

Arribats a la segona part, el Gràcia va moure's ahir amb relativa facilitat entre els seus enemics, i per això va aconseguir guanyar-los no amb massa esforç. Al primer temps ja portaven marcats tres gols, per mitjà de Muntanyès els dos primers, i per Rosell el tercer, en ocasió de castigar-se el Terrassa amb un free-kick.

Al segon temps, un altre gol de l'Ar-tiques els donà al marcador el número quatre, que ben meregut tingueren al seu favor els uns, i en contra els altres.

A les ordres del senyor Pujol, que va estar encertat, gairebé no li tocava altre remei de la manera en què es descabellà la lluita. Varen arrencar-se així els dos equips lluitadors:

F. C. Gràcia: Florensa; Vila, Claudió; Bandina, Domènech, Rosell,

Arribats a la segona part, el Gràcia va moure's ahir amb relativa facilitat entre els seus enemics, i per això va aconseguir guanyar-los no amb massa esforç. Al primer temps ja portaven marcats tres gols, per mitjà de Muntanyès els dos primers, i per Rosell el tercer, en ocasió de castigar-se el Terrassa amb un free-kick.

Al segon temps, un altre gol de l'Ar-tiques els donà al marcador el número quatre, que ben meregut tingueren al seu favor els uns, i en contra els altres.

A les ordres del senyor Pujol, que va estar encertat, gairebé no li tocava altre remei de la manera en què es descabellà la lluita. Varen arrencar-se així els dos equips lluitadors:

F. C. Gràcia: Florensa; Vila, Claudió; Bandina, Domènech, Rosell,

Arribats a la segona part, el Gràcia va moure's ahir amb relativa facilitat entre els seus enemics, i per això va aconseguir guanyar-los no amb massa esforç. Al primer temps ja portaven marcats tres gols, per mitjà de Muntanyès els dos primers, i per Rosell el tercer, en ocasió de castigar-se el Terrassa amb un free-kick.

Al segon temps, un altre gol de l'Ar-tiques els donà al marcador el número quatre, que ben meregut tingueren al seu favor els uns, i en contra els altres.

A les ordres del senyor Pujol, que va estar encertat, gairebé no li tocava altre remei de la manera en què es descabellà la lluita. Varen arrencar-se així els dos equips lluitadors:

F. C. Gràcia: Florensa; Vila, Claudió; Bandina, Domènech, Rosell,

Betancourt, Artigues, Peiró, Crispí i Muntanyès.

F. C. Terrassa: Uldemolins; Vila, Bertomeus; Grandien, Castro, Sainz; Grau, Perera II, Perera I, Rectoré i Bou.

En els guanyadors varen destacar-se Vila, Baudina i Betancourt. Florença no va poder lluir-se ahir perquè gairebé no entrà en joc.

D'entre els vençuts, a part dels encerts d'Uldemolins i la voluntat del davanter Bou, tots els altres poca cosa varen fer de bo.

A MATARO

per les comarques diuen...

Que a Sant Boi se les prometen molt dolces amb el canvi de Junta.

Que aqueixa potser no farà com la cessant, que arrenava els jugadors bons (Galés) i en pagava de dolents a preu d'or (Turró).

Que aqueix Turró ens ha resultat de neu.

Que si continua amb aqueixa fredor haurem de canviar de postres.

Que En Lloberes i Mir jugant fan botre els cors de moltes admiradores.

Que aqueixes, però, no els perdonen el seu posat de toca-son fora del camp.

Que al "Santboià" ja se li ha acabat el rebre.

Que ja ho veurem.

Que si el Girona no es desinfla, serà campió del seu grup.

Que no es desinflarà.

Que la pista de tennis continua intransitable.

Que el públic veuria amb goig un combat de boxa entre el redactor esportiu del "Clarinet" i el de "El Corn".

Que per ara el Col·legi d'Àrbitres Amateurs de Girona va aguantant el prestigi.

Que definitivament és cosa certa la constitució d'una entitat ciclista a Girona.

Que serà fillal de l'Esporting Club Girona.

Que "el Cabo", el popular "casern" del Palafrugell, abans de tenir el càrrec que té, no havia entès mai res de futbol.

Que ara es passa el dia enredat en discussions tècniques amb un aplom i "savoir faire" remarcables.

Que això no vol pas dir que ara hi entengui més que abans, sinó que, imposit de la importància del seu càrrec, s'emboïga que dona gust.

Que l'altre dia la Junta de La Bisbal F. C. rebé una comunicació del senyor batlle citant-los a una entrevista per a un determinat dia. Els directius del club bisbalenc estaven tot capficats, car es pensaven que aquella entrevista era per comunicar-los que l'Ajuntament retirava la comunicació del camp d'esports... I era per dir-los que en determinat dia volien el camp a la seva disposició per celebrar un partit de basket. El cas es ben curiós i digne de tota mena de comentaris.

Que si el Palamós continua amb l'actual davantera no marcarà gaires gols, que si La Bisbal segueix igual imitarà el Palamós.

MOBLES URRUTIA
DORMITORIS, MENJADORS
REBEDORS
PISOS COMPLETS
des de 1.000 P.TES.
Facilitats de pagament a
preus al comptat
CARME, 14
(locant a les Rambles)

A CAPELLADES

C. E. Capellades, 5

U. E. Santa Coloma de Queralt, 2
L'esdeveniment de l'Estadi ens portà cap a Barcelona, i, per tant, no poguérem presenciar el que al nostre camp succeïa entre els de Capellades i els de Santa Coloma, però el volgut amic i simpàtic directiu del Capellades, senyor Torra, ens diu el següent del partit:

L'equip foraster va dominar vint minuts de la primera part, i marca un gol, però els nostres jugadors s'imposaren i Martí marcà dos gols; Estrada, Martí i Soler, per jugar massa nerviosos, perderen un gol cada un. A la segona part, també marcaren primer els de Santa Coloma, però la nostra millor tècnica s'imposà finalment i dominaren per complet tota la segona part. Martí i Soler marcaren dos gols més. Els millors dels forasters foren el porter i els defensors, i dels nostres, López, Muñetres, Martí i Soler.

L'àrbitre expulsà del camp a Soler i donà per acabat el partit deu minuts abans de l'hora.

Fins aquí arriben les notes de l'amic Torra, a qui resto molt agraït per tal favor.

SIERRA

A MOLLET DEL VALLS

S. O. Mollet, 1

F. C. Argenton, 1

(Primers equips)

Ahí a la tarda, al camp del S. C. Mollet, va jugar-se, davant un públic nombrosíssim, aquest interessant partit de Campionat. La visita de l'Argenton, que era l'únic equip que a la primera volta havia guanyat al Mollet, havia desvetllat molt d'interès entre l'afició local.

El Mollet, ben al revés del dia que va anar a Argenton, va dominar la major part del partit, i si la davantera hagués aprofitat algunes ocasions que van tenir per a marcar, segurament el resultat hauria estat un altre. L'Argenton cap a finals del partit solament feia joc defensiu.

Els equips van arregar-se de la manera següent:

S. C. Mollet: Castellsegúes; Lluc, Busquets; Ramon, Sanja, Quintana; Nofreies, Aloy, Ferreres, Gordi i Ros.

F. C. Argenton: Gallent; Alzina, Gómez, Mora, Teodoro, Calvet; Coll, Barry, Avila, Ramon i Dalmau. L'àrbitre, que va anar a càrrec

de l'àrbitre col·legiat senyor J. Prada, fou magnífic i encertat.

Va marcar el gol del Mollet, Gordi, amb un xut magnífic i imparable, i el de l'Argenton Barry, després d'una bonica jugada sobre la porta del Mollet.

Foren els millors Gallent, Alzina, Gómez, Barry i Avila, de l'Argenton, i Castellsegúes, Lluc i Sanja, del Mollet. — R. Ros Chacón

EL CAMPIONAT GIRONI

A PALAMÓS

Ahí es jugà la darrera jornada de la primera volta del Campionat Amateur de Girona.

Lluitaren animadament al camp local el Palamós S. C. i el C. D. Cassà, de Cassà de la Selva.

El resultat fou de 5 gols a 1 favorable als palamosins. El camp, en males condicions per la pluja que caigué abans i durant l'encontre, deslluït molt les jugades d'ambdós equips.

Els equips eren:

Palamós. — Boix, Ribera, Dispes, Vilalta, Rosalenc, Company, Gori, Fernández, Montanyés, Gipió i Ribes.

C. D. Cassà. — Cabarroques, Planes, Sals, Ermengol, Grau, Xifré, Gruart, Tarrés, Pages, Sabater i Pages.

Els gols els aconseguí Fernández (3) i Montanyés (2), pel Palamós, i Tarrés pels forans. — Crosa.

A MOLLERUSA

(Dia 30 novembre)

Mollerusa, 2 - Balaguer, 0

(Dia 7 desembre)

Belpuig, 0 - Moerusa, 2

A TARRAGA

El Tàrraga venç difícilment el

Borges per 2 a 1

Sota les ordres del senyor Menat, del Col·legi Amateur de Barcelona, els equips s'arreglaren de la manera següent:

Borges: Vilamajor; Bullit, Roman; Camí, Fort, Arruñat; S. Vallés, Bellart I, Comudella, Arruñat J. i Bellart II.

Tàrraga: Pont I; Nòvell, Bonastre; Trilla, Pont II, Maymó; Melà, Cucull, Segura, Manonelles i Senén.

Els equips han jugat admirablement en la defensiva. Salvades algunes dureses, han estat molt bé.

El Tàrraga, el primer temps admirable, i descabellat un joc ràpid i efectiu al segon temps, emprat per la força del vent; no han jugat tant, però el partit ha correspost per existir més al seu favor.

El públic, molt cridaner, especialment dels visitants, que han estat molt nombrosos per animar els seus equips.

L'àrbitre, senyor Menat, amb tota la seva energia ha evitat el joc dur, i la seva tasca ha estat bona. — V.

LLIGA AMATEUR

CAMP DE TARRAGONA

RESULTATS

Rindoms, 0 - Catalunya Nova, 1.
Vilallonga, 1 - Espuga, 0. Per no comparèixer aquest a l'hora anunciada.

Constantí, 3 - Canoja, 0.
Continua com a probable guanyador el Catalunya Nova, el qual va al cap de la classificació sense cap partit perdut.

Degut a la pluja s'han suspès tots els actes esportius anunciats. — Mas.

CORREU DE FORA

A OLOT

Olot F. C., 5 - U. S. Montgrí, 1

El resultat diu la superioritat de l'Olot en tot l'encontre. El terreny de joc, fangós per la pluja, que ha caigut al matí, ha restat vistós al joc i ha privat que el tancat fos més advers per als montgrins.

La primera part, per ésser massa persistent l'atac a gol de l'Olot no més ha pogut marcar dos gols, obra de Puig i Sáez. El Montgrí, en una escapada i tot seguit de marcar el segon l'Olot, ha obtingut el seu per mitjà de Pasariu. El tancat restant de la segona part ha estat el millor per no ésser tan remarcat el domini

de l'Olot. Els gols els han aconseguit Sáez, Oliva I, i Oliver. De l'Olot, el millor, la davantera i en especial Puig i Oliva II, i del Montgrí, el porter, que ha tingut ocasions per a lluir-se.

L'àrbitre, a càrrec d'Enric Dieg, del Col·legi amateur, molt bé.

Els equips eren:

Olot F. C. — Bernades, Descal, Coromines, Pau, Domènech, Pícola, Puig, Oliva II, Oliva I, Sáez i Oliver.

U. S. Montgrí. — Pujades, Vents, Martí, Puig, Redresa, Serra, Vilalta, Ifern, Casanoves, Pasariu i Borjach. — Corresponsal.

L'ESCALA

L'Escala F. C., 4

La Bisbal F. C., 2

Corresponsal a la darrera jornada de la primera volta del campionat gironí, ha tingut lloc, al camp de L'Escala, el partit entre els esmentats equips, el qual ha deixat completament satisfets els aficionats que l'han presenciat, ja que des del començament fins a l'acabament ha estat portat a un tren fantàstic i de veritable campionat.

Els primers a marcar han estat els escalencs per mitjà de Carreres, en rematar amb el cap un centre de Pellicer que el pal havia rebutjat. No tarden molt els bisbalencs a obtenir l'empat per mitjà d'Avellí, i a continuació el mig centre escalenc, en voler aclarir una situació perillosa davant la seva porta, ho ha fet amb tan mala fortuna que ha marcat el segon gol favorable als forasters. Durant un persistent atac escalenc els de la Bisbal feren un penalty, el qual, executat per Callol, valgué el segon gol escalenc. Amb empat a dos gos finí la primera part.

Sota les ordres de l'àrbitre senyor Rivera, el qual actuà amb molta imparcialitat i bé, els equips es presentaren així:

La Bisbal F. C. — Isern, Llenes, Serra, Muni, Corredor, Ganiquer, Nando, Carnero, Balanzà, Ametller i Avellí.

L'Escala F. C. — Dalmáu, Poch (J.), Vilanova, Sala, Poch (P.), Botella, Pellicer, Ximínis, Cros, Callol i Carreres.

Es distingiren: Corredor, Ametller i Avellí, pels bisbalencs; i Dalmáu, Vilanova, Cros, Pellicer, Ximínis, Sala i Poch (F.), pels escalencs.

A AMPOSTA

Amposta F. C., 3

S. C. Santa Bàrbara, 0

Al camp del primer es jugà aquest partit, corresponent al campionat de Catalunya de futbol amateur.

Als cinc minuts de joc l'Amposta aconseguí el primer gol, marcat per Matamoros amb el cap d'un centre molt mèdit de Rebull.

Set minuts després el mateix jugador aconseguí el segon.

La davantera de l'E. C. Santa Bàrbara no donà el rendiment degut; no així la ratlla de mitjos, que juga amb molt d'entusiasme i encert. Torres, de mig centre, donà una bona lliçó de futbol.

Quan faltaven tres minuts per acabar la primera part, Matamoros, que es mostrà molt fòrtis, marcà el tercer gol per als locals.

La segona part es juga amb molt d'entusiasme i es veuen les intencions dels ampostins, que volen guanyar per una bona diferència de gols, però la gran actualitat dels mitjos i defenses de l'equip visitant frustren llurs intencions.

Es tiraren tres còrners contra l'Amposta i tres més contra el Santa Bàrbara, sense conseqüències.

Es distingiren per l'Amposta: Matamoros, Aalarn, Guarch i els defenses. Pel Santa Bàrbara: Ferrer, Vela, Torres i Valmanya.

Els equips foren:

Amposta F. C. — Salvador, Carreres, Nadal I, Rich i Pol per al primer i Encesa, Frigola, Nadal II, Soler i Serrano per l'altre.

Dissabte tingué lloc a l'Ajuntament un verum d'honor que l'alcalde, doctor Coll, dedicava als atletes del G. E. i E. G. per la seva brillant campanya durant la passada temporada. A la nit, a la Barca Vella, se celebrà un sopar que pel mateix motiu obsequiava els atletes de la Directiva del grup. — B.

A ARENYS DE MAR

U. E. Arenys, 1 - S. O. Lloret, 4

Campionat de la província de Girona

Segona categoria

Aquest Campionat continua mostrant-se poc falaguer per al nostre Club.

El partit esmentat s'inicià amb uns atacs impressionants a la davantera forana, als quals seguí una intensa pressió de la qual aconseguírem tardament desempal·lar-se els nostres equips. Evidentment, quan la reacció s'operà en les rengleres locals, l'encontre estava ja decidit.

El marcador assenyalava un 3 a 0 advers.

La segona part transcorregué més anivellada, i en aquesta hom veié un afany considerable de l'equip local per a millorar el resultat i un interès molt lògic dels forans per a sostenir-lo.

Aquests darrers reeixiren en llurs propòsits. Amb tot, els nostres malograren diverses oportunitats per veritable malestrugança.

El resultat és just. L'equip lloretenc és, al nostre entendre, el que mereix el concepte més favorable de tots els que fins ara ens han visitat. Cal tenir en compte, però, que és l'equip a qual els nostres han oposat una resistència més feble. Es destacaren l'ex-

Omposita F. C.: Bailach, German, Martí, Guarch, Julien, Asenjo, Rebull, Talarn, Farnós, Matamoros i Arinyo.

E. C. Santa Bàrbara: Ferrer, Vela, Valmanya, Cid, Torres, Baixauli, Figueres, Llobat, Sánchez, Caire i Alcella.

L'àrbitre complí, molt encertat.

Notat: Preguem a la Junta directiva de l'E. C. Santa Bàrbara que tingui una mica més d'encert per la composició de l'equip. Esperem que el cas del diumenge darrer no torni a succeir i alinearan cada jugador al seu lloc.

Corresponsal

A TORTOSA

Dertusa, 2 - Vinaròs, 0

Sota les ordres del senyor Canivell ha tingut lloc aquest encontre, en el qual els propietaris del camp han sortit guanyadors pel resultat esmentat.

Els gols han estat marcats per Mauri, el primer, quan mancaven dos minuts per acabar el primer temps, i el segon a mitja segona part.

Sobre el camp els millors foren Manyé i Axaldrí, del Dertusa.

Altres resultats

A Jesús: Catalunya, 1; Ulldesca, 2
A Roquetes: Roquetes, 6; Alcanar, 0.

A Benicarló: Benicarló, 4; Cervantes, 0.
A Amposta: Amposta, 3; Santa Bàrbara, 0.

A IGUALADA

Ateneu Igualadí, 3 - Noia, 4
El Noia i l'Ateneu Igualadí han jugat un partit que ha acabat com deu ha volgut i amb la victòria del Noia, de Santa Sadurn, per 4 a 3.

La victòria ha estat justa, i no volem restar mèrits a l'equip guanyador.

Era d'esperar la lluita aferrissada entre el Noia i l'Ateneu, i així ha estat; però tant s'ha tirat la corda dels nervis, que s'ha convertit el partit en una seguida d'incidències que no recordem des de molt temps ençà.

El senyor col·legiat, en la persona del senyor Fàbregas, no ha vist la manera de contenir de bon principi la duresa emprada.

Tothom ha estat a la seva altura. Des del senyor Fàbregas, àrbitre col·legiat (?), que molt li manca per ésser-ho per partits de Campionat, fins a la benemèrita, que ha evolucionat amb totes les de la llei per poder aclarir el terreny de joc.

Lesionats a discreció, jugadors expulsats, i fins la clàssica "recollida de solapes" d'un senyor enbretat.

L'estat del terreny de joc també ha estat marcat ideal, puix que no era prou, degut a la pluja abundosa de tot un dia de caure aigua. — Font-Vella.

A GIRONA

Ahí al matí, a la Devesa, tingué lloc un partit de basquet-ball entre el primer i segon equip de l'Esporting Club Girona. La victòria correspongué al segon equip per 21 a 15.

Els equips foren: Salvador, Carreres, Nadal I, Rich i Pol per al primer i Encesa, Frigola, Nadal II, Soler i Serrano per l'altre.

Dissabte tingué lloc a l'Ajuntament un verum d'honor que l'alcalde, doctor Coll, dedicava als atletes del G. E. i E. G. per la seva brillant campanya durant la passada temporada. A la nit, a la Barca Vella, se celebrà un sopar que pel mateix motiu obsequiava els atletes de la Directiva del grup. — B.

A ARENYS DE MAR

U. E. Arenys, 1 - S. O. Lloret, 4
Campionat de la província de Girona

Segona categoria

Aquest Campionat continua mostrant-se poc falaguer per al nostre Club.

El partit esmentat s'inicià amb uns atacs impressionants a la davantera forana, als quals seguí una intensa pressió de la qual aconseguírem tardament desempal·lar-se els nostres equips. Evidentment, quan la reacció s'operà en les rengleres locals, l'encontre estava ja decidit.

El marcador assenyalava un 3 a 0 advers.

La segona part transcorregué més anivellada, i en aquesta hom veié un afany considerable de l'equip local per a millorar el resultat i un interès molt lògic dels forans per a sostenir-lo.

Aquests darrers reeixiren en llurs propòsits. Amb tot, els nostres malograren diverses oportunitats per veritable malestrugança.

El resultat és just. L'equip lloretenc és, al nostre entendre, el que mereix el concepte més favorable de tots els que fins ara ens han visitat. Cal tenir en compte, però, que és l'equip a qual els nostres han oposat una resistència més feble. Es destacaren l'ex-

trem esquerra, avant-centre i el defensor dret.

De l'anze local, tots bregaren amb delit, però únicament Prat i Hierce estigueren afortunats en la seva actuació.

L'àrbitre del Col·legi de la Lliga Amateur amb el seu criteri indefinit perjudicà els uns i els altres. — Pong.

A SILS

U. E. Sils, 4

C. E. Santpolenc, 0

Hem anat a Sils creguts que el C. E. Santpolenc hauria de guanyar l'encontre. El resultat no respon a la realitat. La U. E. de Sils féu un partit anti-esportiu, que és el resultat de la manca de coneixements de joc.

El C. E. Santpolenc dominà completament i els donà una lliçó de futbol; sobretot miraven d'esquivar les trompades, però amb tot això se'n conserven algunes.

Parlem de l'àrbitre? Més val posar-hi punt abans de dir-li quatre fàstics, que ben bé se'ls mereix; sort que es retirà i un acompanyant del C. E. Santpolenc se'n féu càrrec i procurà finalitzar aviat la lluita i amb ella tota una renglera d'actes vergonyants.

Acte seguit, fou constituïda la nova Junta en la forma següent: President, Josep Oriol Miquel; vice-president, Josep Ribot i Brunet; secretari, Josep Coll i Paldejà; vice-secretari, Vicenç Vinyallonga i Massó; tresorer, Antoni Freixas; comptador, Antoni Fortuny i Nicolau; vocals: Josep Artigues i Ferrer, Joan Hurtó i Escibano, Esteve Alibani i Daura, Artur Planes i Masdeu i Joan Soler i Carbonell.

Ara, doncs, desitgem que aquests senyors sapiguin complir com és degut.

En el sopar que el G. E. i E. G. de Girona, obsequià als seus atletes, varen establir-se alguns records que no podran donar-se com a vàlids perquè la calor dificultà el bon funcionament dels cronometres.

Segons rumors, alguns industrials de la província estan fent gestions per inaugurar una fàbrica de plats i copes en terme de la Barca Vella.

Celebraríem que tot fossin malvolences.

EL PARTIT ESCALA-LOLOT
Els olotins que varen desplaçar-se a l'Escala i foren testimonis de l'atropell del públic als jugadors de l'Olot en aquest partit de campionat, han quedat astorats davant la manera de disculpar-se els escalencs i dissimular els fets per mitjà de la premsa esportiva.

Un paràgraf de la ressenya gairebé igual en tots els periòdics diu així: "El públic escalenc, correcte com sempre, ha protestat les males jugades intencionades així com l'agressió de què ha estat víctima un espectador per un jugador foraster."

El millor comentari és la versió dels fets per persona que va presenciar-los i que per no estar afectada a caps dels bàdols ens mereix la nostra creença. Diu així: faltava un quart per finir l'encontre i el resultat era de tres a dos a favor dels escalencs. L'Olot pressionava i els escalencs presentaven una desfeita per als seus. En ocasió d'una entrada al porter del davant centre olotí (que no vull debatre si era il·legal, però sí faltada d'intenció perillosa i molt freqüent en futbol), el manager escalenc entrà fins al terreny de joc i a la primera intenció d'un crozet partí la cella del davant centre olotí. En adonar-se'n els companys de l'agredit, correueren per auxiliar-lo i defensar-lo, i fou llavors que el públic en massa saltà al camp fent impotents els esforços de la guàrdia per impedir-ho i abusant en tots conceptes de la impotència dels olotins.

El menys, doncs, que podem demanar és que els corresponents escalencs no difressin els fets o del contrari veurem en ells l'ajut a la incultura en tots conceptes.

per què, i quan pasaven ja dos minuts, fa tirar un còrner que ha servit per marcar el Fígueres, mentre els jugadors uns i altres s'estranen d'aquesta actitud.

Comentaris ni un; un dels senyors limesmen que li marcava bé el rellotge curarà de posar-ho en clar, ajudat del dit senyor Olamendi.

Els guanyadors eren: Prany, Soler, Codina, Masferrer, Calls, Font, Marcel, Serrat, Masferrer, Masvidal, Mala.

Tots s'han comportat amb fe.

CORREU DE FORA
R. T. — Santa Bàrbara. — Trameu les ressenyes a la impremta, Barba, 11.

S. C. — L'Escala. — El mateix us diem.

C. — Palamós. — El vostre original es rep tard; per tant, no estranyeu si alguna setmana surt endarrerit.

per què, i quan pasaven ja dos minuts, fa tirar un còrner que ha servit per marcar el Fígueres, mentre els jugadors uns i altres

Futur immediat del campió Josep Gironès

Ha passat el combat Uzcudun-Carnera, amb tota l'efervescència que despertà en els nostres aficionats, i si bé no s'ha extingit encara el ressò dels comentaris tan diversos que ha suscitat, de mica en mica el nostre ambient es va normalitzant, i l'atenció de tots es torna a concentrar en la nostra primera figura: Josep Gironès.

Al voltant del pugil gracienc, veritable ídol dels aficionats, l'home la mària del qual ningú no s'atreveix a discutir, giren els comentaris dels amants veritables de l'esport dels punys, d'aquells que els agrada seguir amb atenció tots els passos que donen les figures preeminentes de la nostra boxa, i no s'accontenten amb comentar superficialment els combats que els venen fer.

I és que, en veritat, el ploma de l'equip de l'Artero torna a ésser l'home qu'efa parlar més d'ell. Recent encara el seu combat amb el negre Al. Brown ha tornat a boiar davant els nostres aficionats, i aquesta setmana que ha transcorregut d'ençà de la seva darrera actuació ofensiva, el seu nom ha sonat repetides vegades, lligat als rumors més diversos.

D'ençà del combat amb l'Al. Brown, hi havia desigs de veure novament Gironès amb els guants a les mans, tancat entre les cordes d'un ring, amb un adversari de classe. A despit del desacord que hi va haver amb la decisió que va donar l'àrbitre francès Bernstein al combat famós, tots els qui van ésser espectadors d'aquella lluita, van convenir que el fenomen negre havia col·locat al nostre campió uns quants cops, molt potents i amb molta precisió.

I com que Gironès ja no és massa jove, i a través dels seus múltiples combats victoriosos ha hagut d'aguantar càstigs ben notables, i de passada, com que un dia o altre ha de començar la seva davalada, hom emia que els cops magnífics de precisió i de potència que el negre va plagar-li, marquesin una fita en la carrera de l'ídol dels nostres aficionats.

Però el combat amb Jack Kirby ha tornat la tranquil·litat a tothom. No precisament perquè hi hagi algú que es pensi que Kirby és un "as" — que ben lluny n'està d'ésser-ho — sinó perquè davant aquest anglès, ni més bo ni menys dolent que molts dels adversaris que ha tingut Gironès, el campió gracienc va palesar trobar-se en la seva millor forma, i a més d'haver fet gala d'una decisió que poques vegades havíem tingut ocasió de comprovar-li va fer desaparèixer totes les temences que haguessim pogut abrigar arran del seu combat amb l'Al. Brown. I una vegada constatat això que diem, ja podem considerar amb tranquil·litat absoluta, el seu futur immediat.

Actualment es parla de quatre punts:

- El títol de campió d'Europa.
- La presentació a París.
- La revenja amb l'Al. Brown.
- Un combat per al títol mundial.

De tots aquests projectes, el que sembla d'una realització més im-

minent, és el primer. Josep Gironès va ésser desposseït del seu títol de campió d'Europa del pes ploma, per no haver-lo posat en joc davant el challenger Tassin, abans del 17 de novembre, límit assenyalat pel Comitè d'Urgència de la I. B. U. Com és natural, la Federació Espanyola amb data 2 del corrent, va enviar a l'organisme internacional la candidatura del gracienc, ja que el termini assenyalat per a admetre inscripcions s'acabava el dia 4.

Es de llei que Gironès sigui indicat per a disputar una vegada més aquest títol que no ha pas perdut per culpa seva, sinó per la indisponibilitat del challenger en la data assenyalada.

Els altres tres projectes són tots del promotor Jeff Dickson. És ell qui ha parlat de presentar a París el nostre campió dels punys, i qui ha convingut amb l'Artero de celebrar a Barcelona, la primavera vinent, un combat per al títol mundial entre Gironès i el vencedor del combat Battalino - Chocolate. I a ell se li atribueix també el projecte de posar en peu una revenja Gironès - Al. Brown, el dia 3 de febrer, a la Monumental.

De tot això, el que creiem menys possible és la revenja amb l'Al. Brown. El combat per al títol mundial que en dies no molt llunyans ens hauria semblat una quimera, avui que coneixem Jeff Dickson, amb el seu temperament, i la seva decisió, i hem pogut comprovar del que és capaç, hem de confessar que no ens estranyaria si un dia en l'avenir nos trobàvem enganxats per les cantonades uns cartells monumentals, anunciadors del primer encontre que per a un títol mundial se celebraria a la Península.

I quant a la presentació a París, si bé l'admetem com a molt possible, no ens sorprendria gens que Gironès es resistís a passar la frontera. De sempre s'ha titllat el nostre campió i el seu manager d'hommes covards, que no es decideixen a sortir de Barcelona per por de tornar-hi batuts. I en realitat el motiu és molt diferent. A Gironès li convé més boxar a Barcelona, perquè aquí l'ambient li és obertament favorable, té el seu públic — tot el públic — que l'anima, i de passada sense moure's del costat dels seus, guanya més diners que no n'hauria donarien fora de Barcelona. Per què? No pas perquè volguem dir que els nostres organitzadors siguin més esplèndids que els de fora, sinó perquè el sol fet d'anunciar a casa nostra un combat de Gironès, ja vol dir que s'omplirà a vessar el local on se celebrí, perquè el públic que idolatra el pugil gracienc — perquè sap que no l'ha de defraudar en cap de les seves sortides —, està sempre disposat a prestar el seu ajut als organitzadors que li ofereixen l'oportunitat d'administrar el pugilista que aquest públic més estima.

QUENSBERRY

Els altres partits dels Campionats de Lliga

Els Campionats de Lliga

RESULTATS
Primera divisió

Racing, de Santander - Europa: 2-1
Real Madrid - Espanyol: 2-0
Barcelona - Athletic de Bilbao: 6-3
Real Sociedad - D. Alavés: 2-2
Arenas - Real Unión, d'Irún: 1-2

Classificació

	Partits				Gols	
	J.	G.	E.	P.	F.	C. Pt.
Barcelona . .	1	1	0	0	6	3 2
R. Madrid . .	1	1	0	0	2	0 2
R. Unión . .	1	1	0	0	2	1 2
Racing (S.) .	1	1	0	0	2	1 2
R. Sociedad .	1	0	1	0	2	2 1
D. Alavés . .	1	0	1	0	2	2 1
Athletic (B.)	1	0	0	1	3	6 0
Europa . . .	1	0	0	1	1	2 0
Arenas . . .	1	0	0	1	1	2 0
Espanyol . .	1	0	0	1	0	2 0

SEGONA DIVISIO

D. Coruña - Sporting Gijón	1-0
R. Oviedo - Athletic (M.)	4-1
R. Betis - Iberia (S.)	2-1
R. Múrcia - D. Castelló	1-2
València - Sevilla	2-1

Classificació

	Partits				Gols		
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	Pt.
D. Coruna . . .	1	1	0	0	1	0	2
R. Oviedo . . .	1	1	0	0	4	1	2
R. Betis . . .	1	1	0	0	2	1	2
D. Castelló . .	1	1	0	0	2	1	2
València . . .	1	1	0	0	2	1	2
S. Gijón . . .	1	0	0	1	0	1	0
Iberia (S.) . .	1	0	0	1	1	2	0
R. Múrcia . . .	1	0	0	1	1	2	0
Sevilla . . .	1	0	0	1	1	2	0
Athletic (M.) .	1	0	0	1	1	4	0

TERCERA DIVISIO

Primer grup

Celta - S. Avilés	11-3
R. Valladolid - R. Ferrol	1-1
Club Gijón - C. Leonesa	2-2
N. de Madrid - R. Madrid	Susp.

Segon grup

Baracaldo - P. de Saragossa	1-1
Osasuna - Sestao	2-0
Real Zaragoza - Aurora	Susp.
Logroño - Tolosa	8-1

A BILBAO

L'Irún guanya l'Arenas per dos gols a un

Bilbao. — A les ordres del col·legiat català senyor Vilalta formaren els equips: Real Unión: Emery, Alza, Mancisidor, Pedro, Regueiro, Solas, Malla, Sagarazu, René Petit, Urtizverea, Lluís Regueiro i Lecuona. Arenas: Zarranandia, Urriatada, Arrieta, Claurren, Urres-ti, Gorrado, Saro, Rivero, Mondaloz, Calero i Emilin. En la primera part, l'Arenas

A Santander

L'EUROPA VA PERDRE PER DOS GOLS A UN, DESPRES DE GUANYAR PER UN GOL A CAP FINS CINC MINUTS ABANS D'ACABAR

Santander, 8. — Amb molt mal temps s'ha celebrat al camp d'esports del Sardinero el partit inaugural del torneig de Lliga, entre l'Europa i el Racing local. El domini correspongué el primer temps als santanderins, que en deu minuts han aconseguit cinc còrners al seu favor, però l'admirable actuació de Florença ha inutilitzat tots els seus esforços.

També s'han distingit els defenses europeus. Ha seguit el joc amb gran pressió recinguida, però Florença ha deturat tots els xuts que li han fet els davanters contraris. En canvi, el porter local només ha tocat la pilota dues vegades en tota aquesta primera part, i una d'elles ha costat el gol a l'equip santanderí.

Aquest gol ha estat aconseguit de la manera següent: als quaranta minuts del primer temps, i quan més forta era la pressió contra els catalans, una ràpida escapada dels seus davanters ha donat ocasió que es formés un encreuament davant la porta santanderina, que té un moment d'indescisió que aprofita Calvet per marcar el gol català. Moments després acaba la primera part amb un gol a zero a favor dels rastarers, tot i el gran domini exercit per l'equip local.

Quan comença la segona part plou torrencialment i el camp es converteix en un llac. Això és motiu perquè els jugadors no puguin controlar bé la pilota i es vegi mala qualitat de futbol, però els santanderins augmenten la seva pressió, però en veure que el temps passa i el gol no arriba al nerviosisme es va fent cada vegada més pales i arriben a donar per perdut el partit, a pesar del seu domini. Florença segueix essent el millor home sobre el terreny i para totes les pilotes que li trameten.

realitzà millor joc que el seu contrari i atacà amb més freqüència que l'Irún. Conseqüència d'això fou el primer gol de la tarda, aconseguit per Emilin, que recollí un xut ras de Calero, tornat pels defenses contraris. Seguí el joc amb les mateixes característiques, però bé que els davanters no podien precisar les jugades per l'estat del camp, ple d'fang i d'olla d'aigua, degut a la pluja.

Al cap de trenta-dos minuts de joc, Lecuona va córrer la línia i llançà una centrada precisa, que Urtizverea, d'un xut d'esquerre, va rematar a la porta de l'Arenas. Zarranandia intentà parar la pilota, però se li escapà de les mans i fou gol. Cinc minuts més tard, Sagarazu recollí una pilota, escapà, i des de lluny xutà fort i alt. Zarranandia no pogué parar la pilota i aquesta arribà a la xarxa.

La segona part presentà les mateixes característiques que la primera. L'Arenas és el que pressiona més, però de la davantrea únicament es porten com a bons el debutants Calero i Mandaluniz. Els altres juguen malament, especialment l'ala Saro-Rivero, que no toquen pilota. I sense que hom vegi cap jugada que valgui la pena acabar el partit amb la victòria de l'Irún per dos gols a un.

Els millors per l'Irún foren Emery, Alza, Sagarazu i Lluís Regueiro. Per l'Arenas: Bilbao, Calero i Mandaluniz; Zarranandia, com ja hem dit abans, estigué malament.

L'àrbitre del català Vilalta, defectuós. Perjudicà tots dos equips, i la falta més remarcable fou el deixar sense assenyalat un penalty en l'àrea irunenca. — NOTI SPORT.

Per a les festes de Nadal i Reis, el millor present és un vestit de La Tèxtil Catalana

A SANT SEBASTIA

La Real Sociedad i el Deportivo Alavés empaten a dos gols

Sant Sebastià, 6. — Al camp d'Atotxa amb molt mal temps se celebrà ahir a la tarda el partit de primera divisió Real Sociedad-Deportivo Alavés, que acabà amb l'empat a dos gols. A les ordres del madrileny Melcon formaren els equips de la següent forma:

Real Sociedad: Irigarre, Irujo, David, Amancio, Marculeta, Arana, Garmendia, C. Biembobas, Chollin, P. Biembobas i Ezenarro. Deportivo Alavés: Beristain, Ciria-co, Quinoces, Albéniz, Fedé, Urquidí, Arsenio, Heredia, Olivares, Jauregui i Lecue.

Falten cinc minuts per acabar el partit, i fins els defenses del Racing es troben a la zona de defensa europea. En aquests moments Soligó té una fallada que aprofita magníficament Ciseo per fusellar el gol de l'empat, que és acompanyat amb una sorollosa ovació. Quan el públic es considerava conforme amb aquest empat, i havent canviat de llocs Telete i Baragaño, Larrinoa avança, i després de burlar alguns contraris cedeix magníficament a Baragaño, que d'un tret imponent aconsegueix el gol de la victòria, quan faltaven escassament dos minuts. L'entusiasme en el públic és enorme. Moments després acaba el partit amb el resultat de dos a un a favor del Racing.

El partit en sí poca comentaris mereix, car no ha existit al camp més equip que el Racing local, i únicament ha donat ocasió el duel entre els davanters locals i el porter Florença, que, com diem, ha tingut una actuació com a cap de se'n recorda d'altra. És clar que també la sort ha influït quelcom en tan petit punteig. Després de Florença han sobresortit per l'Europa els dos defenses i Loyola, i pels locals, tots bé, amb molt d'entusiasme, però els davanters amb una excessiu nerviosisme. Ha arribat el guipusco Steinborn i es portà força bé. Les alineacions han estat les següents:

Europa: Florença, Soligó, Alcoriza, Obiol, Loyola, Mauricio, Manollin, Bestit, Miró, Calvet i Alcázar.

Racing: Iglesias, Pico, Tendere, Hernández, Baragaño, Larrinoa, Santi, Ibarra, Telete, Larrinaga i Sisco.

El Racing de Santander ha sortit amb braços negres per la mort del pare del jugador Ceballos, ocorreguda moments abans de l'encontre.

Durant el primer temps dominà intensament l'equip local, el qual no aconseguié avantatge en punts perquè els seus davanters no encertaren a rematar degut al mal estat del terreny.

Els primers a marcar foren els forasters als tres minuts, en rematar Olivares una pel·lota que s'originà davant la porteria donostiarra.

L'equip local aconseguié l'empat a un als 25 minuts, en passar C. Biembobas a Chollin, que de prop baté Beristain.

De la pressió dels realistes en aquest temps en donà idea que llançaren tres còrners, mentre que els seus contraris no feien més que un saque d'àngul. En el segon temps l'encontre no tingué iguals característiques, puix que no solament no fou de pressió donostiarra, sinó que estigué força igualat, i en molts moments la iniciativa fou dels forasters.

També en aquesta part els alavesos s'avançaren en el marcador. Als cinc minuts Lecue féu un precís centre, que Olivares aprofità per desempatar.

Seguí a això uns moments de domini alavés, i en una reacció donostiarra una defensa del Deportivo incorregué en falta dins de l'àrea que l'àrbitre no assenyalà, i això originà un gran escàndol. Diversos espectadors saltaren al cap de joc. Se suspengué el partit alguns moments i hi hagué un gran aldarull. Restablert la calma seguí la lluita, i els espectadors enorguïen l'equip local.

PROJECTE D'HOMENATGE AL PROFESSOR BLANCO ALBERICH PELS SOCIS DEL CLUB DE MAR

El Club de Mar, honorant la seva vida esportiva, ha fet seu el crit que repetidament ve llançant LA RAMBLA DE CATALUNYA per tal d'homenatjar com es mereix el digne esportista Blanco Alberich, heroi de la travessia de l'Atlàntic.

A tal objecte ens asabentem que un gros nombre de socis del Club de Mar han signat unes peticions mitjançant les quals es demana a la Junta Directiva que la nova i excel·lent embarcació recentment mercada porti el nom del Prof. Blanco Alberich i, a més, que se'l nomeni soci de mèrit.

Es de creure que la Junta Directiva del Club de Mar sabrà fer-se solidària d'una petició tan justa com encertada i portarà a cap les necessàries diligències perquè les aspiracions dels socis del Club de Mar esdevinguin una realitat.

Amb aquesta realització el Club de

Mar donaria una forta lliçó de civisme i esportivitat a la resta de clubs nàutics de la nostra ciutat, més tenint-se en compte que és el més modest de tots ells i l'únic que no practica l'esport amb el qual es va valer l'heroi de l'Atlàntic per a realitzar la seva gesta, ja que aquell és un Club exclusivament de rem.

Seria de desitjar que l'acció dels socis del Club de Mar tingués el seu ressò en el si de les nombroses entitats que practiquen esports i fins les que no en practiquen, ja que aquest assumpte no és exclusivament esportiu, i en canvi és un centre de ciutadania.

Encara que els socis del Club de Mar no han portat a l'aprovació de la Junta Directiva l'ur proposta, i per tant no es pot donar com a segura, és d'esperar que aviat esdevindrà una realitat el projecte en qüestió.

RUFASTA

DEMANEU ARREU
XAMPANY NOYA
de J. MIRÓ
SANT SADURNI D'ANOIABodmer i Bó, S. en C.
Corts Catalanes, 596
Telèfon núm. 10268

Mobles de fusta i acer per a oficines

El gol de nou empat arriba als vint minuts en què Chollin des de mig camp llança un potent tret que traspasa la meta alavesa.

En aquest temps es tiraren quatre còrners contra el Deportivo Alavés i tres contra la Real Sociedad.

Es distingiren per l'equip local Irigarre, Irujo, Marculeta i Chollin, i pel foraster la rapella defensiva, encara que actuà poc net.

L'àrbitre de Melcon decepcionà l'afició.—NOTI Sport.

Els esportius només volen vestits i abrics de La Tèxtil Catalana

A OVIEDO

L'ATHLETIC DE MADRID ES VENÇUT PER L'OVIEDO
Oviedo, 8. — Al camp del Real Oviedo, ahir a la tarda se celebrà el partit de Campionat de Lliga segona divisió, entre el titular i l'Athletic de Madrid.

El resultat fou favorable als locals per quatre gols a un.

Els madrilenys varen tenir un difícil enemic en el mal estat del terreny, completament enfangat, que no permetia descabellar cap jugada. Malgrat això, jugaren amb gran entusiasme i aconseguien mantenir la lluita igualada durant quasi tot el partit. L'Oviedo donava ahir la seva primera exhibició amb els seus nous elements, la majoria del conjunt, extrets dels més diversos equips. A l'equip asturià hi formaren ahir per primera vegada els jugadors Gayó, procedent d'un club de l'Havana; Sion, de la Cultural Lleonesa; Langara, del Tolo-

s; Alamo, de l'Espanyol, i Izpiarte, d'un club de Biscaia.

El conjunt es mostrà cohesionat i donà un bon profit. Es destacà Langara, amb la millor adquisició.

L'encontre fou molt interessant, puix que tots dos equips lluitaren amb gran afany i força encert. La primera part acabà amb el resultat d'un a cap a favor de l'equip local.

El conjunt ovenc es mostrà molt competent, i tots els seus elements han demostrat la seva valia; però el que més es destacà fou Langara.

A l'Athletic han actuat amb encert els mitjos, el davanter centre Cuesta i l'extrem Cuesta. També actuà bé el porter, essent imparables els gols que marcaren. En canvi la defensa va estar molt malament.

Vallana arribà regular; es decanà un xic vers l'equip madrileny.

Els equips foren: Athletic Madrid: Antonio; Corral, Aratet; Santos, Ordóñez, Arriaga, Marín, Losada, Cuesta, Buiría i Costa. Oviedo: Oscar; Caliche, Gayo; Esteve, Aviles, Sion; Inciarte, Langara, Alamo, Polon i Tamargo.

Teatre Català Romea

Companys VILA-DAVI

Dimarts, dia 10, a les 10'15 nit:
ESTRENA
del gran òpera en 4 actes
de Colton:

XANG-HAI

Es despatxa a Comptaduria per a les sis primeres representacions.
Totes les tardes:
LA VEINA DEL TERRAT

Freixenet

Xampany d'alta qualitat

Caves a
Sant Sadurni d'Anoia

Delegació i dipòsit:
Princesa, 20
Telèfon 11953

BARCELONA

Per a les festes de Nadal i Reis, el millor present és un vestit de La Tèxtil Catalana

A SANT SEBASTIA

La Real Sociedad i el Deportivo Alavés empaten a dos gols

Sant Sebastià, 6. — Al camp d'Atotxa amb molt mal temps se celebrà ahir a la tarda el partit de primera divisió Real Sociedad-Deportivo Alavés, que acabà amb l'empat a dos gols. A les ordres del madrileny Melcon formaren els equips de la següent forma:

Real Sociedad: Irigarre, Irujo, David, Amancio, Marculeta, Arana, Garmendia, C. Biembobas, Chollin, P. Biembobas i Ezenarro. Deportivo Alavés: Beristain, Ciria-co, Quinoces, Albéniz, Fedé, Urquidí, Arsenio, Heredia, Olivares, Jauregui i Lecue.

Indústries de Pelleteria
Tapbioles i Pirretas, S. A.

Casa central: BARCELONA

Ferran, 21, i Raurich, 8 i 10

MADRID

6, Avinguda
C. Peñalver, 6

PARIS

68, Boulevard
Sebastopol, 68

FABRIQUES A BADALONA
Carrer Coll i Pajo, núms. 38 al 46

Renards	des de	50 ptes.	Abrios imitació Visson	des de	225 ptes.
Abrios imitació Gastor	125 "	"	Visson legítim	5000 "	"
Petit Gris legítim	1500 "	"	Catifes pell, 60x140	16 "	"

Catifes imitació llogre, 70x140 des de 25 ptes.

NOTA: Els nostres preus són incompetibles
GRAN PREMI A L'EXPOSICIO 1929
LA MES ALTA RECOMPENSA

RESTAURANT I VENDA
DE PEIX, OSTRES I MARISCOS

BON TEMPS

7, QUINTANA, 7. --- TELEFON 16102
(entre els carrers de Ferran i Boqueria)

ORQUESTINA GATTZ-HARA
J. Reynés - Tapineria, 36. 1.a p.